

POL

# ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

## ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ Ε' ΕΘΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΝΥΝ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ

ΥΠΟ

ΑΝΔΡΕΟΥ Ζ. ΜΑΜΟΥΚΑ,

*δαπάνη*

Π. Β. ΜΕΛΑΧΟΥΡΗ Τυπογράφου.



*[Handwritten signature]*

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΒΗΧΑΣ  
ΕΦΟΡ. ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

ΑΘΗΝΗΣΙΝ.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Π. Β. ΜΕΛΑΧΟΥΡΗ ΚΑΙ Φ. ΚΑΡΑΜΠΙΝΗ.

Ὀδῶ Ἁγίου Μάρκου.

1843.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ Ε. ΕΘΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ

ΕΚΔΟΜΕΝΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΟ

ΔΙΑΡΘΡΟΥ Ν. ΜΑΜΟΥΚΑ

ΕΚΔΟΣΗ

Ε. Β. ΜΕΛΑΧΟΥΡΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ



ΕΦΕΡ. ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ  
Κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΛΟΓΟΤΥΠΗΣΕΙΣ

ΕΝ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑΣ Ε. Β. ΜΕΛΑΧΟΥΡΗ ΚΑΙ Φ. ΚΑΡΑΜΑΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙΣ

1878



## ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΟΥ.

Ἀπροσδόκητοι περιστάσεις καὶ δυσκολίαι, τὰς ὁποίας δὲν ἦτον ἐπ' ἐμοὶ νὰ ὑπερνικήσω, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ δεκάτου Φυλλαδίου τῆς Συλλογῆς μου, νὰ διακόψω πρὸς καιρὸν τὴν τύπωσιν τῶν κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος ἐπισήμων πράξεων.

Ἐπειδὴ, μέχρι τῆς ἐξομαλύνσεως τῶν δυσκολιῶν, ἐξ ὧν προῆλθεν ἡ διακοπὴ τῆς τυπώσεως, ἐνδέχεται νὰ παρέλθωσιν ἀκόμη ὀλίγοι μῆνες, ἐνόμισα ἐπάναγκες νὰ δημοσιεύσω νῦν, ὅτε προεκηρύχθη ὑπὸ τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως ἡ ταχεία τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως συγκρότησις, τὸ *Πολιτικὸν Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος*, τὸ ὁποῖον, ἡ Ἐ. Ἐθνικὴ Συνέλευσις, ἡ ἐν Ἄργεϊ μὲν ἀρξάμενη τῇ 5 Δεκεμβρίου 1831, ἐν Ναυπλίῳ δὲ τελειώσασα τὰ ἔργα αὐτῆς κατὰ Μάρτιον 1832, ἐνέκρινε (α) καὶ καθιέρωσεν ὡς θεμελιώδη Νόμον τοῦ ἔθνους· καὶ τὸ ὁποῖον ἔπειτα ὠνομάσθη *Σύνταγμα Βασιλικὸν*, ὡς

(α) Εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ Συντάγματος τούτου ἐνηκολήθη Ἐπιτροπὴ, ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως διορισθεῖσα (Συνεδρ. Δ'. § 3—16 Δεκεμβρ. 1831), ἐξ ἑννέα πληρεξουσίων τῶν ΚΚ. Ἀνδρέου Μεταξᾶ, Δημητρίου Περγούκα, Γεωργίου Γλαράκη, Γεωργίου Αἰνιάνου, Νικολάου Σπηλιάδου, Ἀνδρέου Παππαδοπούλου, Κωνσταντίνου Ψωμάκη, Ἀθανασίου Τσακάλου καὶ Ἰακώβου Παξημάδη, εἰς τοὺς ὁποίους εἶχον προστεθῆ, κατ' ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως, καὶ οἱ ἐν Ναυπλίῳ τότε διαμένοντες, καὶ διὰ τὰς περὶ τοῦτο θεωρητικὰς γνώσεις τῶν διακρινόμενων, ΚΚ. Ἀνδρέας Μουστοξύδης καὶ Ἰωάννης Π. Κοκκῶνης. Αἱ βάσεις δὲ, αἱ ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ἐγκριθεῖσαι καὶ δοθεῖσαι εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην, ἦσαν αἱ εἰς τὸ ἐξῆς ἀπόσπασμα τοῦ § 2 τῆς 5'. Συνεδριάσεως (18 Δεκεμβρ. 1831) περιεχόμενα.

« . . . . Ἀπεφασίσθη, ὅτι, αἱ ἀσφαλιζούσαι τὰ δίκαια τοῦ πολίτου ἀρχαὶ »  
» νὰ εἶναι αἱ βάσεις αἱ παραδεδεγμένοι ἀπὸ τὰς ἐν Ἐπιδαύρῳ, ἐν Ἄστρει,  
» ἐν Τροιζῆνι, καὶ ἐν Ἄργεϊ ἔθνικὰς Συνελεύσεις. Νὰ κανονισθῶσι δὲ »  
» ὀριστικῶς τὰ περὶ τῆς Νομοτελεστικῆς Ἐξουσίας κατὰ τὰς Μοναρχικὰς

διαλαμβάνον τὰς μεταξὺ Συνταγματικοῦ Μονάρχου, καὶ συνταγματικῶς βασιλευμένου ἔθνους, σχέσεις. 13

Ἡ δημοσίευσίς τοῦ Συντάγματος τούτου (α) θέλει δώσει, ὡς νομίζω, ἰκανὴν εἰς τοὺς Πληρεξουσίου τοῦ ἔθνους νύξιν, ἵνα, ὅταν συνέλθωσι διὰ τὴν βουλευτικῶς περὶ τῶν ἐμβριθεστάτων καὶ σπουδαιοτάτων συμφερόντων καὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἑλλήνων, ἀποφασίσωσι τὰ συντείνοντα πρὸς τὴν τοῦ συνδέσμου τοῦ ἔθνους μετὰ τοῦ Βασιλικῆς Θρόνου κραταίωσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῆς 4. Ὀκτωβρίου 1843.

- » Συνταγματικὰς βάρεις, καὶ τὰ τροπολογηθῶσι τὰ τῆς Νομοθετικῆς ὡς  
 » πρὸς τὸ Μοναρχικὸν σύστημα, κατὰ τὰς ὁποίας ἔθεσε βάρεις ἡ ἐν Ἀργε  
 » Συνέλευσις διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. Β' ψηφίσματος. Νὰ λάβῃ ὡσαύτως ἡ Ἐπιτροπὴ  
 » ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ σχεδίου τούτου (τοῦ Συντάγματος) τὰς ἀμοι.  
 » θίας διακοινώσεις τῶν Συμμάχων Αὐτῶν καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως,  
 » τὰς ὁποίας δεῖται παρουσιάσει εἰς τὴν Συνέλευσιν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν  
 » Γραμματεὺς, καὶ τὰς ἀναφερομένας εἰς αὐτὰς πράξεις τῆς Γερουσίας,  
 » τὰς παρατηρήσεις τῶν Ἐπιτροπῶν αὐτῆς περὶ τὴν σύνταξιν σχεδίου τοῦ  
 » Συντάγματος, καὶ ὅσας σημειώσεις περὶ τούτου κατέλιπεν ὁ ἀείμνητος  
 » Κυβερνήτης. »

(α) Ἡ τύποις γίνεται κατὰ τὸ πρωτότυπον, τὸ διασωθὲν ὑπὸ τοῦ Κ. Γεωργίου Αἰνιᾶνος, Πληρεξουσίου εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν καὶ συγγραμματούπαντος παρ' αὐτῇ μετὰ τοῦ Κυρίου Σταύρου Περθενοπούλου Πληροξουσίου ἐκ Λακεδαιμόνος εἰς τὴν αὐτὴν Συνέλευσιν.



# ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

1. **Η** Ἑλληνική ἐπικράτεια εἶναι μία καὶ ἀδιαίρετος.
2. Σύγκεται ἀπὸ τὴν Χερσονήσον τῆς Πελοποννήσου, ἀπὸ τὴν ἐξῶ τοῦ Ἰσθμοῦ Ἀνατολικὴν καὶ Δυτικὴν στερεάν Ἑλλάδα καὶ ἀπὸ Νήσους, διατεταγμένη εἰς Τμήματα, τῶν ὁποίων ἡ διαίρεσις θέλει γένηι προσεχῶς διὰ νόμου.
3. Ἐκαστὸν Τμήμα σύγκεται ἀπὸ ἐπαρχίας, καὶ ἐκάστη ἐπαρχία σύγκεται ἀπὸ κοινότητος, ἀναλόγους τὸν ἀριθμὸν μὲ τὴν ἔκτασιν καὶ πολυανθρωπίαν τῆς.
4. Ἐκάστη κοινότης ἔχει ἴδιον Κοινόν, ἡγουν ἰδίους Δημογέροντας, ἐκλεγομένους ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ὡς θέλει διορισθῆ εἰς ἰδιαίτερον ὀργανικὸν νόμον περὶ κοινοτήτων.
5. Εἰς τὸ Κοινόν ἐκάστης κοινότητος καὶ ἐπαρχίας οἱ Δημογέροντες θέλουν κρατεῖ τακτικῶς δύο κατάστιχα· ἓν λεγόμενον *Φυλετικὸν κατάστιχον τῆς Κοινότητος*, καὶ ἕτερον ὀνομαζόμενον *Πολιτικόν*.

## ΚΕΦ. Β΄.

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ἢ ΚΟΙΝΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

### §. 1. Περὶ Θρησκείας.

6. Ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν εἶναι ἡ τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου καὶ Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας· καθεὶς ὅμως πρεσβεύει τὰ τῆς θρησκείας του ἀκωλύτως· καὶ πᾶσα θρησκεία, τῆς ὁποίας αἱ τελεταὶ γίνονται πασιφανῶς καὶ δημοσίως, ἔχει ἴσην ὑπεράσπισιν ὑπὸ τῶν νόμων.

7. Τὰ ἐκκλησιαστικά, καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ διακόσμησιν, θέλουν διέπεσθαι ὑπὸ πενταμελοῦς Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, συγκροτουμένου ἐκ τῶν Ἀρχιερέων τοῦ ἐντοπίου Κλήρου, ἐκλεγομένου παρὰ τῆς Νομοθετικῆς ἐξουσίας, καὶ διοριζομένου ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

8. Ἡ Νομοθετικὴ ἐξουσία θέλει πραγματευθῆ τὰ περὶ τῆς Ἱεραρχικῆς ἀλληλουχίας πρὸς διατήρησιν τῆς πνευματικῆς ἐνότητος· θέλει διορίσει ὁμοίως τὸν ἀριθμὸν τῶν Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων, τῶν ἀναγκαιῶν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν, καὶ ἐξασφαλίσαι τὰ πρὸς διατροφήν αὐτῶν ἀναλόγως μὲ τὸ χρέος καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ χαρακτῆρός των.

9. Ἡ αὐτὴ ἐξουσία θέλει διαθέσει τὰ εἰσοδήματα τῶν ἱερῶν καταστημάτων πρὸς συντήρησιν τῶν ἰδίων, καὶ τῶν εἰς αὐτὰ μοναζόντων ἢ λειτουργούντων, καὶ πρὸς σύστασιν σχολείων δι' ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας.

10. Οἱ Ἀρχιερεῖς θέλουν ἐκλέγεσθαι ἐξ αὐτοχθόνων, ἢ ὅσων λαμβάνουσι τὸ δικαίωμα τοῦ αὐτόχθονος, κατὰ τοὺς τύπους τοῦ παρόντος Συντάγματος, διὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου χειροτονούμενοι· ἐκλεγομένων τῶν ὑποψηφίων καὶ προβαλλομένων ὑπὸ τῶν ἐπαρχιωτῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, κατὰ τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας.

11. Ὁ Κλῆρος, κατὰ τοὺς κανόνας τῆς Ἐκκλησίας, δὲν ἐμπεριπλέκεται εἰς κἀνὲν δημόσιον ὑπουργημα πολιτικὸν ὅποιονδήποτε· μόνοι δὲ οἱ Πρεσβύτεροι ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ πρώτου ἐκλογέως.

12. Οἱ ἱερωμένοι, καθ' ὅσα αἱ πράξεις των ἀναφέρονται εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν διαγωγὴν, ὑπόκεινται νὰ δίδωσι λόγον περὶ αὐτῆς εἰς τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς κυριάρχας των, κατὰ τοὺς κεμένους περὶ τούτων Ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας. Καθ' ὅσα δὲ ἀποβλέπουσιν εἰς τὰ τοῦ κοινωνικοῦ βίου, δὲν δύνανται νὰ ἐξαιρεθῶσι καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τὴν δικαιοδοσίαν εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγονται καὶ οἱ κοσμικοί.

## §. 2. Περὶ Ἑλλήνων, καὶ πολιτῶν.

13. Ἕλληνας εἶναι·

α) Ὅσοι αὐτόχθονες τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας πιστεύουσιν εἰς Χριστόν·

β) Ὅσοι εἰς ξένας Ἐπικρατείας ἐγεννήθησαν ἐκ γονέων αὐτοχθόνων, ἢ ἐκ μόνου πατρὸς Ἑλλήνος, καὶ πρεσβεύουσι τὴν πάτριον θρησκείαν·

γ) Ὅσοι πρεσβεύοντες τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν, ὁμόγλωσσοι καὶ ἑτερόγλωσσοι, συνέτρεξαν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ



συνηγωνίσθησαν μετὰ τῶν αὐτοχθόνων ἐν τῷ διαστήματι τοῦ ἱεροῦ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἀγῶνος·

δ') Ὅσοι ἐκ τῶν πρεσβευόντων τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν ἤλθον πρὸ ἐνὸς ἔτους εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἔχουσι σταθερὰν κατοικίαν εἰς μίαν κοινότητα, ζῶντες ἀπὸ τῆς τέχνης ἢ βιομηχανίας των, ἐὰν παραιτηθῶσι πρότερον ἐπισήμως ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι ὑπήκοοι ἄλλου Κράτους·

ε) Ὅσοι ἄλλοεθνεῖς εἰς Χριστὸν πιστεύοντες ἤλθον καὶ συνηγωνίσθησαν μετὰ τῶν αὐτοχθόνων τρεῖς ἔτη τὸν τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνα, ἔχουν ἀποδείξεις τῶν ἐκδουλεύσεων καὶ τῆς τιμίας διαγωγῆς των, καὶ ἐνυμφεύθησαν ἑλληνίδα, ἢ εὐρίσκονται τὴν σήμερον διαμένοντες εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι ὑποχρεοῦνται νὰ παραιτηθῶσι πρότερον ἐπισήμως ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι ὑπήκοοι καὶ ὑπὸ προστασίαν ἄλλης δυνάμεως·

ς') Ὅσοι εἰς τὸ ἐξῆς γένωσι δεκτοὶ ὡς Ἕλληνες κατὰ τοὺς ἐπὶ τούτου ἐν τῷ παρόντι νόμους.

14. Οἱ Ἕλληνες ὅλοι, θεωρούμενοι ὡς μέλη μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἐπικρατείας τῆς Ἑλληνικῆς, καταγράφονται εἰς τὸ Φυλετικὸν κατάστιχον τῆς κοινότητος, ὅπου ἐγεννήθησαν ἢ διαμένουσι, κάμνοντες τὸν ὄρκον τοῦ Ἕλληνος.

Ὅσοι ἤδη ἀπέκτησαν τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου, λέγονται Πολῖται, καὶ ὡς τοιοῦτοι καταγράφονται εἰς τὸ Πολιτικὸν κατάστιχον τῆς κοινότητός των, κάμνοντες τὸν ὄρκον τοῦ πολίτου.

15. Δὲν ἐμποροῦν νὰ ἔχουν, ἀλλὰ μάλιστα ἀποστεροῦνται καὶ χάνουν τὸ δίκαιον τοῦ Ἕλληνος καὶ τοῦ πολίτου.

α) Οἱ πολιτογραφούμενοι εἰς ἄλλο ἔθνος ἢ καταφεύγοντες ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν ξένης Δυνάμεως. β') Οἱ κινούμενοι ὅπλα κατὰ τῆς Πατρίδος καὶ βοηθοῦντες ἐξωτερικοὺς ἐχθρούς.

γ') Οἱ λαμβάνοντες παράσημα παρὰ τῶν ἄλλων Δυνάμεων ὑπουργοὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἄνευ ἀδείας αὐτῆς· οἱ ἄπλοὶ ὅμως πολῖται, εὐρεθέντες ἔξω τῆς Ἐπικρατείας, ἐὰν λάβωσι παράσημα, δὲν δύνανται νὰ φέρωσι ταῦτα ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας ἄνευ ἀδείας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

δ') Χάνουν τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου, οἱ ὑποπίπτοντες εἰς ἐγκλήματα ἀτιμωτικά· καὶ οἱ πωλοῦντες ἢ ἀγοράζοντες ψήφους. ε) Οἱ ὑπὸ δίκην ἐγκληματικὴν ὄντες, οἱ φυγό-  
δικοι, οἱ φρενοβλαβεῖς, οἱ οἰκιακοὶ ἄγαμοι ὑπηρεταί, καὶ

οἱ συζῶντες μετὰ παλλακῶν μένουσιν ἄργοι τῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου, ἐν ὧσιν εὐρίσκονται ὑποκείμενοι εἰς τὰ κωλυτικὰ ταῦτα αἷτια.

§. 3. Περὶ πατριογραφήσεως καὶ πολιτογραφήσεως.

16. Ὅσοι ἔρχονται εἰς τὸ ἐξῆς γὰ κατοικήσωσι σταθερῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, γίνονται δεκτοὶ μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἀπολαύουσι τὰ δικαιώματα τοῦ Ἑλλήνου, πατριογραφούμενοι κατὰ τοὺς ἐφεξῆς ὅρους· α) Οἱ ἐρχόμενοι ἀπὸ τοὺς τόπους τοὺς λαβόντας τὰ ὄπλα ἀπ' ἀρχῆς καὶ συναγωνισθέντες μέχρι τέλους τοῦ ἀγῶνος, πατριογραφοῦνται εὐθὺς εἰς ὅποιανδήποτε Κοινότητα ἀποκατασταθῶσιν, ἀπολαύοντες τὰ αὐτὰ δίκαια μὲ τοὺς αὐτόχθονας· β) οἱ καταγόμενοι ἀπὸ τοὺς τόπους τοὺς λαβόντας τὰ ὄπλα κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τῆς ἐλευθερίας καὶ μὴ ἐλευθερωθέντες, μετερχόμενοι τέχνην τινὰ, ἢ ἐπιστήμην, ἐὰν ἔλθωσι μὲ τὰς οἰκογενείας των πατριογραφοῦνται εὐθὺς, ἂν δὲ μόνον μετὰ ἐν ἔτος· γ) Οἱ ἐρχόμενοι ἀπὸ ἄλλους τόπους παρὰ τοὺς ἄνω ρηθέντας πατριογραφοῦνται μετὰ ἐν ἔτος τῆς συνεχοῦς διαμονῆς των εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἂν ἔρχονται μὲ τὰς οἰκογενείας των· ἐὰν δὲ μόνον, μετὰ δύο ἔτη· δ) Ὅσοι ἄλλοεθνεῖς Χριστιανοὶ φέρωσι τινὰ βιομηχανίαν ἢ τέχνην, ἢ νυμφευθῶσιν εἰς τὸν τόπον μὲ Ἑλληνίδα, ἀνατρεφομένων τῶν ἰδίων των τέκνων κατὰ τὸ δόγμα τῆς μητρὸς, πατριογραφοῦνται μετὰ τριῶν ἐτῶν συνεχῆ διαμονὴν εἰς μίαν κοινότητα· ε) Ὅσοι Χριστιανοὶ ἔλθουν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ συστήσωσι σημαντικὰ καταστήματα, συντείνοντα εἰς τὴν πρόοδον τῶν τεχνῶν, τῶν ἐπιστημῶν, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, πατριογραφοῦνται μετὰ ἐν ἔτος τῆς διαμονῆς των εἰς τὴν Ἑλλάδα· ς) Ὅσοι δὲ ὁμοεθνεῖς ἑτερόχθονες συνηγωνίσθησαν ἀποδεδειγμένως μετὰ τῶν αὐτόχθόνων καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐπαναστάσεως, οἱ τοιοῦτοι λογιζονται πολῖται Ἕλληνες, καὶ ἀπολαμβάνουσι τὰ τε πολιτικὰ καὶ συνταγματικὰ δικαιώματα ἅμα καταγραφῶσιν εἰς Ἑλληνικὴν κοινότητα, καὶ ἔχωσι τὰ ἀνήκοντα χαρακτηριστικά.

17. Οἱ πατριογραφούμενοι, ἀμέσως ἀπολαύουσιν ἐξ ἴσου τὰ δίκαια τοῦ Ἑλλήνου.



18. Ἡ προθεσμία τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα διαμονῆς πρὸς πατριογράφησιν λογίζεται, ἀφ' οὗ καιροῦ ὁ θέλων νὰ συγκαταριθμηθῆ μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων, φανερώσῃ ἐγγράφως τὴν θέλησίν του εἰς τὴν Δημογεροντίαν τῆς κοινότητος ὅπου κατοικεῖ.

19. Ὅλοι οἱ ὡς ἀνωτέρω πατριογραφηθέντες Ἕλληνες, καταγράφονται καὶ εἰς τὸ Πολιτικὸν κατάστιχον τῆς κοινότητός των, πολιτογραφούμενοι· οἱ μὲν ἐν τῷ α. καὶ β'. τοῦ ἀρ. 16 μετὰ ἓνα χρόνον ἀπὸ τῆς πατριογράφσεως· οἱ δὲ λοιποὶ, ἀφοῦ μετὰ τὴν πατριογραφησίν των διαμείνωσι διπλάσιον χρόνον διάστημα ἀφ' ὅσον ἐχρειάζετο διὰ νὰ πατριογραφηθῶσιν· οἱ δὲ πρὸ ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς σήμερον ἐλθόντες εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ συγκαταταχθέντες μετὰ τῶν Ἑλλήνων ὡς τὸ ἀρθρον 13, θέλουσι πολιτογραφηθῆ ἐν ἔτος μετὰ τὴν πατριογράφησιν, ἂν ἦναι ἀπὸ τοὺς τόπους τοὺς λαβόντας τὰ ὄπλα καὶ μὴ ἐλευθερωθέντας, καὶ ἦλθον μὲ τὰς οἰκογενείας των· μετὰ δύο δὲ ἔτη, ἂν ἦλθον μόνοι των ἀπὸ τοὺς ἰδίους τόπους· καὶ μετὰ τρία ἔτη, ἂν κατάγωνται ἀπὸ ἄλλους τόπους παρὰ τοὺς εἰρημένους.

20. Ὁ πολιτογραφούμενος μὴ αὐτόχθων ἀπολαύει ἀμέσως τὰ δίκαιά του πολίτου, κατὰ τοὺς ἐπὶ τούτου νόμους· Ὑπουργοῦ ὅμως χρέη δὲν ἠμπορεῖ νὰ λάβῃ καὶ αὐτὸς ὁ ὁμόγλωσσος, παρὰ πέντε ἔτη μετὰ τὴν πολιτογράφησίν του, καὶ τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα διαμονὴν του. Διοικητοῦ δὲ μετὰ τρία ἔτη, καὶ Δικαστοῦ μετὰ δύο. Ἀντιπρόσωπος ὅμως ἢ Πληρεξούσιος δὲν δύναται νὰ γένη, ἐὰν δὲν διαμείνη προσέτι ἐπτὰ χρόνους κατὰ συνέχειαν εἰς τὴν ἐπαρχίαν ὅπου ἐπολιτογραφήθη· οἱ δὲ ἐξ ἄλλοθεντῶν πολιτογραφηθέντες δὲν δύναται ἰσοβίως νὰ γένωσιν Ἀντιπρόσωποι, ἢ Πληρεξούσιοι, ἢ Γερουσιασταί.

21. Ἡ πατριογράφησις γίνεται διὰ διπλώματος τῆς Κυβερνήσεως, ἐκδιδόμενου κατὰ συνέπειαν ἀναφορᾶς ὑπογεγραμμένης ὑπὸ δέκα ἐγκρίτων καὶ τιμίων πολιτῶν, κατοίκων τῆς Κοινότητος ὅπου ἔχει τὴν διαμονὴν ὁ πατριογραφούμενος, καὶ ἐπικυρωμένης παρὰ τῆς Δημογεροντίας τῆς αὐτῆς Κοινότητος καὶ τῆς ἐπαρχιακῆς Δημογεροντίας.

22. Ἡ πολιτογράφησις γίνεται διὰ διπλώματος, διευθυνομένης τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ζητοῦντος τὴν πολιτογράφη-

σιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν κατὰ τοὺς ἀνωτέρω τύπους, συνοδευούσης καὶ τὸ δίπλωμα τῆς πατριογραφήσεως, ὑπογεγραμμένης ὑπὸ εἴκοσι τῶν ἐγκριτοτέρων καὶ τιμίων πολιτῶν τῆς ἐπαρχίας, καὶ ἐπικυρωμένης ὑπὸ τῆς ἐπαρχιακῆς Δημογεροντίας.

23. Ὁ πατριογραφούμενος, παρουσιάζων τὸ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως πατριογραφικὸν δίπλωμα εἰς τὴν ἐπαρχιακὴν Δημογεροντίαν καὶ ἀκολούθως εἰς τοὺς Δημογέροντας τῆς κοινότητος τῆς διαμονῆς του, καταγράφεται εἰς τὸ Φυλετικὸν κατάστιχον αὐτῆς, καὶ κάμνει τὸν ὄρκον τοῦ Ἕλληνοσ ἐπ' Ἐκκλησίας, ἐνώπιον τῶν Δημογερόντων καὶ τοῦ λαοῦ.

24. Ὁ πολιτογραφούμενος καταγράφεται εἰς τὸ Πολιτικὸν κατάστιχον κατὰ τοὺς αὐτοὺς τύπους καὶ δίδει τὸν ὄρκον τοῦ Πολίτου.

25. Διὰ μεγάλα ἀνδραγαθήματα καὶ δι' ἀποδεδειγμένας σημαντικὰς ὑπηρεσίας καὶ ἐκδουλεύσεις εἰς τὰς χρεῖας τῆς Πατρίδος, ἢ Νομοθετικῆς ἐξουσίας δύναται νὰ δίδῃ τὴν πατριογράφησιν, ἢ καὶ τὴν πολιτογράφησιν, ὡς ἀνταμοιβὴν εἰς τοὺς ἐντίμους καὶ ἀξίους.

26. Ὁ ἀπαιτούμενος καιρὸς διὰ τὴν πατριογράφησιν ἢ πολιτογράφησιν τῶν ἐξωθεν ἐλθόντων ὁμογενῶν, ἐν τῷ διαστήματι τοῦ ἀγῶνος, λογίζεται ἀφ' ἧς ἡμέρας ἤλθον οὗτοι εἰς τὴν Ἑλλάδα.

#### §. 4. Κοινὰ δίκαια καὶ χρέη τῶν Ἑλλήνων.

27. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τῶν νόμων.

28. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα ν' ἀποκτώσι μέρος τῶν ὑλικῶν καὶ ἠθικῶν ἀγαθῶν, οἷον κτήματα καὶ χρήματα καὶ παιδείαν, καὶ ν' ἀπολαύσι μετ' ἀσφαλείας τοὺς καρποὺς τῶν πόνων των· νὰ συσταίνωσι καταστήματα παιδευτικὰ, βιομηχανίας καὶ τεχνῶν, καὶ νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς ἰδίας αὐτῶν καὶ τῶν ἰδίων τέχνων εὐπορίας καὶ ἐκπαιδύσεως, συμμορφούμενοι μὲ τοὺς τεθησομένους περὶ τούτων νόμους.

29. Ἐκάστος πολίτης κατὰ τὴν προσωπικὴν του ἀξιότητα καὶ τὰ ἠθικὰ προτερήματα, γίνεται δεκτὸς εἰς ὅλα τὰ δημόσια ἐπαγγέλματα τὰ πολιτικὰ καὶ στρατιωτικὰ.



**30.** Ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἔχουν χρέος νὰ βαστάζωσιν ἀναλόγως τῆς φυσικῆς καὶ ἠθικῆς καταστάσεώς των ἐν μέρος ἀπὸ τὰ δημόσια βάρη καὶ τὰ μέσα τὰ συντείνοντα εἰς συντήρησιν τῆς Πολιτείας καὶ εἰς ὑπεράσπισιν τῆς Πατρίδος. Ἦγουν·

α) Νὰ κατατάσσωνται εἰς πολιτοφυλακὴν πρὸς συντήρησιν τῆς ἐσωτερικῆς εὐταξίας·

β) Νὰ στρατεύωνται πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος·

γ) Νὰ πληρώνωσι καθεὶς τὰ νόμιμα δασύματα.

**31.** Αἱ εἰσπράξεις τῶν ἐθνικῶν δικαιωμάτων τάσσονται εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Ἐπικρατείας ὁμοιοτρόπως, γινόμεναι δικαίως. Κάμμία δὲ εἰσπραξις δὲν γίνεται χωρὶς νόμου, προεχδεδομένου, καὶ διορίζοντος αὐτὴν ἐτησίως.

**32.** Ὁ νόμος ἀσφαλίζει καὶ ὑπερασπίζει τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν, τὴν ζωὴν, τὴν τιμὴν, καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν ἐκάστου εὐρισκομένου ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας.

**33.** Κάνενὸς ἰδιοκτησία δὲν δημεύεται.

**34.** Ὁ νόμος ἐγγυᾶται κατὰ τινα ῥητὴν προθεσμίαν τὴν ἀσφαλῆ ἀπόλαυσιν τοῦ ἐκ τῶν ἐφευρέσεων κέρδους, καὶ ἀνταμείβει δημοσίως τοὺς ὅσοι ἐφεύρωσιν ἢ φέρωσι τινα τέχνην ἢ βιομηχανίαν ἄγνωστον εἰς τὸν τόπον.

**35.** Πρὸς δημόσιον χρῆσιν, ἀφ' οὗ ἀποχρώντως ἀποδειχθῆ ἀναγκαῖον καὶ ἀναπόφευκτον τὸ ἐξ αὐτῶν ὄφελος εἰς τὸ κοινόν, ἡ Κυβέρνησις δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν παραχώρησιν τῶν κτημάτων τινός, ἀλλ' ἔχει χρέος νὰ ἀποζημιώσῃ πρότερον δικαίως τὸν κτήτορα.

**36.** Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν οὔτε πωλεῖται οὔτε ἀγοράζεται ἄνθρωπος· ἀργυρώνητος δὲ, ἢ δοῦλος παντὸς γένους καὶ πάσης θρησκείας, ἅμα πατήσῃ τὴν Ἑλληνικὴν γῆν, εἶναι ἐλεύθερος καὶ ἀπὸ τὸν δεσπότην αὐτοῦ ἀκαταζήτητος.

**37.** Ἐκτὸς τῶν ὅσοι ληφθῶσιν ἐπ' αὐτοφώρῳ καὶ ὡσανεὶ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀδικοῦντες, ἢ τῶν ὅσοι ὑπόκεινται εἰς τὴν στρατιωτικὴν τάξιν, καὶ ἐκτὸς ὅταν ἡ πολιτεία τύχῃ εἰς μέγιστον κίνδυνον ἐκ συνωμοσίας ἀποδεδειγμένης, ἢ ἐπαναστάσεως, κἀνεὶς Ἕλληνα δὲν συλλαμβάνεται, οὔτε ἐγκαλεῖται, οὔτε φυλακίζεται χωρὶς ἐγκαλέσεως καὶ ἐγγράφου διαταγῆς τοῦ δικαστοῦ. Οὗτος δὲ εἶναι ὑπεύθυνος νὰ δώσῃ λόγον, ἂν αὐτογνωμόνως προστάξῃ τὴν κατάσχεσιν ἢ τὸν φυλακισμὸν τινός.

**38.** Κάμμία διαταγὴ περὶ ἐξετάσεως καὶ συλλήψεως.

ὅποιονδήποτε προσώπων και πραγμάτων δὲν συγχωρεῖται νὰ ἐκδοθῆ, ἂν δὲν στηρίζεται εἰς ἰκανὰ δείγματα, και δὲν προσδιορίζει τὸν τόπον τῆς ἐξετάσεως και τὰ πρόσωπα και πράγματα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ συλληφθῶσι.

39. Κάνεις δὲν δύναται ν' ἀποφύγη τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον, οὔτε νὰ ἐμποδισθῆ ἀπὸ τοῦ νὰ καταφύγη εἰς αὐτό.

40. Κάνεις δὲν μένει εἰς φυλακὴν πλέον τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν, χωρὶς νὰ πληροφορηθῆ ἐπισήμως τὰς αἰτίαι, διὰ τὰς ὁποίας ἐφυλακίσθη, και πλειότερον τῶν πέντε ἡμερῶν χωρὶς νὰ ἀρχίσῃ ἡ ἐξέτασις τοῦ ἐγκλήματος.

41. Εἰς ὅλας τὰς ἐγκληματικὰς δίκαις ἕκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα, διὰ νὰ πληροφορηθῆ, νὰ ἐρωτᾷ τὴν αἰτίαν και τὸ εἶδος τῆς κατ' αὐτοῦ γενομένης κατηγορίας, ν' ἀντεξετάζεται πρὸς τοὺς κατηγοροὺς και καταμαρτυροῦντας, νὰ φέρῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ μάρτυρας, και νὰ ζητῆ τὴν παρουσίαισιν τῶν μαρτυριῶν, και ὅ,τι συντείνει εἰς ἀθώωσίν του· νὰ λαμβάνῃ εἰς βοήθειάν του συμβούλους, και νὰ ζητῆ τὴν ἐκδοσὶν τῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν ὀρισμένην παρὰ τῶν νόμων ἐποχὴν.

42. Πρὸ τῆς κρίσεως και τῆς καταδίκης κάνεις δὲν νομιζεται ἔνοχος, οὔτε τιμωρεῖται.

43. Τὰ βασανιστήρια και οἱ κολασμοὶ ἀπαγορεύονται.

44. Ὁ νόμος δὲν δύναται νὰ ἔχη ἀναδρομικὴν (ὀπισθενεργόν) δύναμιν, οὔδὲ πρέπει ποτὲ νὰ θέτεται τοιοῦτος νόμος.

45. Κάνεις δὲν δικάζεται δις δι' ἓν και τὸ αὐτὸ ἐγκλημα, και δὲν καταδικάζεται, οὔδὲ προσωρινῶς στερεῖται τὰ κτήματά του, χωρὶς προηγουμένης δίκης· πᾶσα δὲ ὑπόθεσις, ἀπαξ ὀριστικῶς δικασθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου, δὲν ἀνακινεῖται πλέον.

46. Ἡ οἰκία ἐκάστου θεωρεῖται ὡς ἄσυλον ἱερὸν και ἀπαρabiαστον, εἰς τὴν ὁποίαν κάνεις δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ χωρὶς τὴν θέλησιν τοῦ οἰκοκυρίου· και οὐδ' ὁ ἀστυνομικὸς ἢ ὁ πεμπόμενος μὲ διαταγὴν Δικαστοῦ δημόσιος ὑπηρετῆς πρὸς ἐξέτασιν πραγμάτων ἢ προσώπων, δύναται νὰ εἰσέλθῃ, ἂν δὲν ᾔναι συνωδευμένος μὲ ἓνα τῶν ἐντοπίων Δημογερόντων και μὲ δύο τιμίους πολίτας, ἐκτός, ἂν καταφύγη εἰς τὴν οἰκίαν του ἐπ' αὐτοφώρῳ φονεὺς ἢ κλέπτης, δύναται νὰ ἔμβῃ και ἐν καιρῷ νυκτός.

47. Καθεὶς μένει ἀκαταζήτητος διὰ τὰ φρονήματα,



τάς δοξασίας, και τούς λόγους του, ἔξω μόνον ὅταν λέγη τι εἰς δημοσίους τόπους ἐναντίον τῆς κοινῆς ἡσυχίας και τῶν καθεστῶτων, τότε εἶναι ὑπεύθυνος.

48. Ὅστις ἀδικηθῆ ὑπὸ ὁποιουδήποτε τῶν ἐν ὑπουργήμασι δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἐμποδισθῆ ἀπὸ τοῦ νὰ ἐγκαλῆ εἰς τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον τὸν ἀδικοῦντα αὐτὸν και νὰ ζητῆ τὴν ἀπότισιν τοῦ δικαίου του.

49. Καθεὶς δύναται νὰ προβάλλῃ δι ἀναφορᾶς του εἰς τὴν Βουλὴν τὴν περὶ παντὸς δημοσίου πράγματος γνώμην του και ν' ἀναγγελλῇ παρομοίως πᾶσαν κατάχρησιν ἢ ἀδικίαν γινομένην εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως. Εἶναι δὲ ὑπεύθυνος νὰ δίδῃ λόγον, ἂν ἀπλῶς και ὡς ἔτυχε δυσφημῆ ἢ συκοφαντῆ τὸν ὑπάλληλον, και καταδικάζεται, ἂν φωραθῆ ὡς τοιοῦτος, εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελε καταδικασθῆ ὁ ἐγκαλούμενος, ἂν ἀπεδεικνύετο ἔνοχος.

50. Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ γράψωσι και νὰ ἐκδίδωσι διὰ τοῦ τύπου ἐλευθέρως, χωρὶς προσξέτασιν, τὰς ἐννοίας και γνώμας των περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων, ὅντες ὅμως ὑπεύθυνοι ἐνώπιον τοῦ νόμου, και δίδοντες λόγον περὶ τῆς καταχρήσεως τοῦ δικαίωματος τούτου, κατὰ τὸν ἐκδοθησόμενον περὶ ἐλευθερίας τοῦ τύπου νόμον. Ἔως οὔ δὲ νὰ ἐκδοθῆ οὔτος θέλει ἰσχύει τὸ ὑπ' ἀριθ. 2085 ἐκδοθὲν ψήφισμα τῆς Κυβερνήσεως.

51. Κανεὶς δὲν ἐμπορεῖ νὰ γένη ἐκδότης ἐφημερίδος, ἂν δὲν ᾔηται πολίτης, ἰδιοκτῆμων, και πεπαιδευμένος πρὸς τούτοις, ὥστε νὰ δύναται αὐτὸς νὰ ᾔηται και συντάκτης τῆς ἐφημερίδος· εἶναι δὲ αὐτὸς ἐγγυητῆς και ὑπεύθυνος, τῶν ὅσα τυπώνονται εἰς τὴν ἐφημερίδα του.

52. Κανεὶς Ἕλλην δὲν ἐμπορεῖ χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους νὰ λάβῃ ὑπουργημα, δῶρον, ἀμοιβὴν, ἀξίωμα ὁποιουδήποτε εἶδους ἀπὸ κανένα Μονάρχην, Ἡγεμόνα, ἢ ἀπὸ ἐξωτερικὴν Ἐπικράτειαν.

## ΚΕΦ. Γ'.

### ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ.

53. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπικράτεια εἶναι Ἡγεμονία διαδοχικὴ Συνταγματικὴ και Κοινοβουλευτικὴ, ἐνεργουμένου τοῦ πο-

λιτικοῦ Κράτους ἀντιπροσωπικῶς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ὑπὸ διαφόρων Ἀρχῶν.

54. Τὸ πολιτικὸν Κράτος διαιρεῖται εἰς τρεῖς ἔξουσίας· εἰς Νομοθετικὴν, Νομοτελεστικὴν καὶ Δικαστικὴν.

55. Ἡ Νομοθετικὴ ἐξουσία θέτει τοὺς νόμους.

56. Ἡ Νομοτελεστικὴ τοὺς ἐπικυρόνει, τοὺς δημοσιεύει καὶ τοὺς ἐκτελεῖ.

57. Ἡ Δικαστικὴ τοὺς ἐφαρμόζει ἰδίως εἰς ἐκάστου τὰς πράξεις καὶ τὰ δίκαια.

58. Ἡ Νομοθετικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται κοινῶς ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος, ὑπὸ τῆς Γερουσίας καὶ ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ Λαοῦ.

59. Ἡ Νομοτελεστικὴ ἐξουσία ἀνήκει εἰς ἓνα μόνον διαδοχικὸν Ἡγεμόνα τοῦ ἔθνους, τὴν ὁποίαν ἐνεργεῖ διὰ διαφορῶν ὑπουργῶν.

60. Ἡ Δικαστικὴ ἀνήκει εἰς τὰ διάφορα Δικαστήρια, καὶ ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν Δικαστῶν ἐν ὀνόματι τοῦ Ἡγεμόνος.

## ΚΕΦ. Δ'.

### ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΚΛΕΓΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΛΕΓΟΜΕΝΩΝ.

#### §. 1. Περὶ Ἀρχῶν, Ὑπουργημάτων καὶ Ἀξιωματῶν.

61. Ἐκ τῶν Ἑλλήνων πολῖται εἶναι οἱ ἔχοντες ἤδη ἀποκτημένα τὰ δικαιωματικὰ ἀγαθὰ τὰ εἰς τὸ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι εἰς τὰς πολιτικὰς Ἀρχάς.

62. Ὡς δικαιωματικὰ ἀγαθὰ θεωροῦνται, ἡ ἰδιοκτησία, ἡ παιδεία καὶ ἡ ἰκανότης ἡ φυσικὴ καὶ ἠθικὴ μετὰ τῆς ἡλικίας.

63. Πολιτικαὶ Ἀρχαὶ εἶναι αἱ τῶν μετερχομένων τὴν Νομοθετικὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν Δικαστικὴν.

64. Ὑπουργήματα [λέγονται] τὰ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸν Κυβερνητικὸν κλάδον.

65. Ἀξιώματα δὲ ὀνομάζονται τὰ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὰ Στρατιωτικὰ καὶ Ναυτικὰ.

66. Εἰς τὴν Νομοθετικὴν ἐξουσίαν ἐκλέγει ὁ λαὸς ἐξ ἑαυτοῦ τοὺς Ἀντιπροσώπους του.

67. Εἰς δὲ τὰ Κυβερνητικὰ τὰ ἐπιτόπια, τοὺς Δημογέροντας τοὺς Ἐπαρχιακοὺς, καὶ λοιποὺς.



68. Εἰς δὲ τὴν πολιτοφυλακὴν τοὺς δεκανεῖς καὶ τοὺς εἰκοσιπεντάρχους, ἐπικυρουμένους ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὑποκειμένους εἰς τοὺς ἀνωτέρους τῶν ἀξιωματικούς.

69. Εἰς ὅλας τὰς λοιπὰς Ἀρχάς, εἰς τὰ Ἰπουργήματα καὶ Ἀξιώματα διορίζει ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ὁ Ἡγεμών.

70. Εἰς κανὲν ὑπουργημα, ἀξίωμα ἢ Ἀρχὴν, δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἐκλεχθῇ ἢ νὰ διορισθῇ κανεὶς, ὅστις δὲν εἶναι πολίτης.

## §. 2. Περὶ Ἐκλεγόντων.

### Περὶ πρώτων Ἐκλογέων.

71. Ὁ λαὸς ἐκλέγει τοὺς Ἀντιπροσώπους τοῦ δι' ἐμμέσου ἢ δι' ἑτεροβαθμίου ἐκλογῆς· τουτέστιν οἱ ἔχοντες δικαιώματα ἐκλογέως πολῖται, συναζόμενοι κατὰ κοινότητος, ἐκλέγουσι δευτέρους ἐκλογεῖς, οὗτοι δὲ συνερχόμενοι κατ' ἐπαρχίας ἐκλέγουσι τοὺς Ἀντιπροσώπους.

72. Οἱ εἰς τὰς κατὰ κοινότητος πρωτοσυναζεῖς συνερχόμενοι πολῖται καὶ ἔχοντες ψῆφον ἐκλογέως, εἶναι οἱ ἐφεξῆς·  
 α) Οἱ αὐτόχθονες τῆς κοινότητος, οἱ ἔχοντες οἰκίαν ἰδιόκτητον, ἢ ἐργαστήριον καὶ ποριζόμενοι τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖά τῶν ἀπὸ τῆς γεωργίας, ἢ ἄλλης τινος τέχνης καὶ βιομηχανίας.

β) Ὅσοι αὐτόχθονες κερδίζουν ἀπὸ τοῦ ἐπαγγέλματός των, ἢ ἀπὸ τέχνης ἐλευθερίου ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους φοίνικας κατ' ἔτος.

γ) Ὅσοι πολῖται ἐστερέωσαν τὴν διαμονὴν των εἰς τὴν κοινότητα καὶ πορίζονται τὰ πρὸς ζῶαρκειάν των ὡς οἱ προειρημένοι α. καὶ β'.

73. Οἱ πολῖται, διὰ νὰ ἔχωσι ψῆφον εἰς μίαν κοινότητα καὶ νὰ μετέρχωνται ὅλα τὰ πολιτευματικά δίκαιά των, ἐκλέγοντες καὶ ἐκλεγόμενοι, πρέπει νὰ ἦναι καταγεγραμμένοι εἰς τὸ Πολιτικὸν κατάστιχον αὐτῆς τῆς κοινότητος.

74. Ὅστις δὲν εἶναι ἠλικιωμένος ὑπὲρ τὰ 25 ἔτη, καὶ δὲν ἔχει ἀποκτημένα τὰ ἀνωτέρω προσδιορισθέντα, δὲν ἠμπορεῖ νὰ καταγραφῇ εἰς τὸ Πολιτικὸν κατάστιχον τῆς κοινότητος οὐδὲ νὰ ἔχη ψῆφον.

### §. 3. Περὶ ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ λαοῦ.

#### A) Περὶ δευτεροεκλογέων.

75. Μεταξὺ τῶν πρωτοεκλογέων ἐκλέγονται δεύτεροι ἐκλογεῖς, ὅσοι πολῖται ὄντες ὑπὲρ τὰ 30 ἔτη ἡλικιωμένοι, ἔχουσι

α) Ἀκίνητα ἴδια κτήματα ἐκτιμώμενα ἐξακοσίους φοίνικας.

β) Ὅσοι πολῖται διαμένοντες εἰς ἓνα τόπον ἔχουσιν ἰδιοκτησίαν ἀκίνητον ἐκτιμωμένην ἐξακοσίους φοίνικας, καὶ μετέρχονται ἐλευθερίον τινα τέχνην ἐντίμως, οἷον οἱ ἐκ τῶν ὁποίων ἔλαβον διπλωμάτων διὰ τὴν σπουδὴν τῶν γνωρίζομενοι ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως νομικοὶ, ἐπιστήμονες, ἰατροὶ, ἀρχιτέκτονες, ζωγράφοι, δημόσιοι μνήμονες, δημόσιοι Ἑλληνικοὶ διδάσκαλοι, κ' ἐπιστημονικοὶ ἢ συγγραφεῖς ἐπίσημοι.

76. Κάνεις δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἔχη ψῆφον εἰς δύο κοινότητας ὡς πρωτοεκλογεὺς, οὐδὲ εἰς δύο Ἐπαρχίας ὡς δευτεροεκλογεὺς.

77. Κάνεις δὲν ἠμπορεῖ νὰ ψηφοφορῇ ἀντιπροσωπικῶς δι' ἄλλου, ἀλλ' αὐτοπροσώπως.

78. Ὅστις πολίτης θέλει νὰ ψηφοφορῇ καὶ νὰ μετέρχεται τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου εἰς τὴν κοινότητα ὅπου διαμένει, καὶ ὄχι εἰς ἐκείνην ὅπου ἐγεννήθη ἢ ἐπολιτογραφήθη, ἔμπορεῖ πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν νὰ καταγραφῇ, τρεῖς μῆνας πρὸ τοῦ καιροῦ τῆς ψηφοφορίας, εἰς τὸ κατάστιχον τῆς κοινότητος, ὅπου ἀπεφάσισε νὰ διαμένη σταθερῶς, ἀφοῦ ὁμῶς ἀποκτήσῃ εἰς τὴν νέαν κοινότητα τ' ἀπαιτούμενα κτήματα, καὶ παρουσιάσῃ πρῶτον ἀποδεικτικὸν παρὰ τῶν Δημογερόνων τῆς προτέρας τοῦ κοινότητος ἐπικυρωμένον καὶ παρὰ τῆς ἐπαρχιακῆς Δημογεροντίας, καὶ δεικνῶν ὅτι παρητήθη δημοσίως ἀπὸ τοῦ νὰ μετέρχεται τὰ πολιτικά του δίκαια εἰς τὴν προτέραν τοῦ κοινότητα.

#### B) Περὶ Ἀντιπροσώπων.

79. Ἐχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγωνται Ἀντιπρόσωποι εἰς τὰς κατ' Ἐπαρχίαν δευτεροσυνάξεις μεταξὺ τῶν ὑπὲρ τὰ 30 ἔτη ἡλικιωμένων πολιτῶν.

α) Ὅσοι ἔχουν σιμὰ τῆς προσωπικῆς ὑπολήψεως καὶ ἰκανότητος, ἀκίνητα κτήματα ὑπὲρ τοὺς ἐξακισχιλίους φοίνικας ἐκτιμώμενα.



ε) Ὅσοι ἐκ τῶν μετερχομένων πολιτῶν ἐλευθέριον τέχνην (75 β') ἔχουν προσέτι ἀκίνητα κτήματα ἴδια τρισχιλίους φοίνικας ἐκτιμώμενα, καὶ χαίρουν τὴν κοινὴν ὑπόληψιν τῶν ἰδίων των συμπολιτῶν διὰ τὴν σύνεσιν καὶ ἀρετὴν των.

80. Ὁ Ἀντιπρόσωπος πρέπει νὰ ἦναι αὐτόχθων καὶ κτηματίας τῆς Ἐπαρχίας εἰς τὴν ὁποίαν ἐκλέγεται, καὶ ἂν ἔχη, ἢ μὴ, τὴν διαμονὴν του εἰς αὐτήν. Ὁ δὲ πολιτογραφημένος δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐκλεχθῆ, εἰμὴ ἀφοῦ γένη κτηματίας καὶ τοιοῦτος διαμείνῃ κατοικῶν εἰς αὐτήν ἑπτὰ ἔτη μετὰ τὴν πολιτογράφησίν του, λογιζομένης ὅμως τῆς ἑπταετίας ἀφότου ἔφθασεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ διέμεινεν εἰς αὐτήν καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἀγῶνος.

#### §. 4. Περὶ Ἐκλογῆς.

81. Ἡ ἐκλογὴ τῶν Ἀντιπροσώπων θέλει γίνεσθαι κατὰ τὴν εἰς τὰς παρελθούσας περιόδους ἐπικρατήσασαν τάξιν εἰς τὰς Ἐπαρχίας. Τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα θέλει κανονίσει τὰ περὶ Ἀντιπροσώπων, χωρὶς ὅμως ν' ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τὴν ποσότητα τῶν 10—15 χιλιάδων ψυχῶν δι' ἓνα Ἀντιπρόσωπον· οὗτος δὲ ὁ νέος κανονισμὸς θέλει ἐνεργηθῆ μετὰ τὴν διανομὴν τῆς γῆς καὶ τὰς ἀποζημιώσεις.

### ΚΕΦ. Ε΄.

#### ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ.

§. 1. Περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ Νομοθετικοῦ ἐν γένει.

82. Τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα σύγκεται ἀπὸ δύο συνέδρια· ἀπὸ τὴν Βουλὴν τῶν Ἀντιπροσώπων καὶ ἀπὸ τὴν Γερουσίαν.

83. Συμμερίζεται τὴν Νομοθετικὴν ἐξουσίαν μετὰ τοῦ Ἡγεμόνος προβάλλοντος τὰ προβουλευμάτα καὶ ἐπικυροῦντος τοὺς νόμους.

84. Ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ συζητῆ τὰ προβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος προβουλευμάτα νόμων καὶ ψηφισμάτων· νὰ τροποποιῆ αὐτὰ μὲ προσθέσεις καὶ ἀφαιρέσεις καὶ νὰ τὰ παραδέχεται, ἢ μὴ· νὰ ἐπεξηγῆ καὶ νὰ διασαφῆ καὶ ν' ἀκυρόνη τοὺς κειμένους νόμους, τοὺς ἄλλους παρὰ τοὺς θεμελιώδεις καὶ καταστατικούς τοὺς εἰς τὸ παρὸν πολιτικὸν Σύνταγμα.

85. Νὰ προτείνῃ εἰς τὸ Νομοτελεστικὸν προβουλευμάτα

νόμων και ψηφισμάτων κατά τὸν προσδιοριζόμενον τρόπον εἰς τὸν 119 παράγραφον.

86. Δὲν ἔχει ἐξουσίαν νὰ τροποποιῇ εἰς τὸ παραμικρὸν, οὐδὲ νὰ μετακινή τούς Συνταγματικούς νόμους, ἀλλὰ κατ' αὐτούς νὰ θέτῃ και νὰ ἐρμηνεύῃ και νὰ τροπολογῇ τούς λοιπούς.

87. Χρεωστεῖ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἀκριβῆ τοῦ νόμου ἐκτέλεσιν νὰ διορίζῃ κατὰ πᾶσαν πενταετίαν ἐπιτροπὴν μικτὴν, ἀπὸ πέντε Γερουσιαστὰς και ἰσαριθμούς Βουλευτάς, εἰς τούς ὁποίους προσθέτονται και τρεῖς Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας διοριζόμενοι ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος, διὰ νὰ ἀναθεωρῇ ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη τούς νόμους, ἐκτὸς τῶν Συνταγματικῶν νὰ ἐξετάζῃ τούς ἀντιβαίνοντας πρὸς ἀλλήλους και τούς ἀπαιτοῦντας διόρθωσιν, και νὰ προβάλλῃ τὴν περὶ διορθώσεως αὐτῶν γνώμην της εἰς τὴν Νομοθετικὴν ἐξουσίαν.

88. Νὰ διορίζῃ ὁμοίαν ἐπιτροπὴν μικτὴν ἀπὸ ἴσον ἀριθμὸν Γερουσιαστῶν και Βουλευτῶν κατὰ πᾶσαν διαδοχὴν Ἡγεμόνος. Αὕτη δὲ ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ἀναθεωρεῖ, ἂν τυχὸν παρεισῆχθη κάμμία κατάχρησις εἰς τὰ τῆς Κυβερνήσεως, και νὰ προβάλλῃ εἰς τὴν Νομοθετικὴν ἐξουσίαν τὴν διόρθωσίν της.

89. Νὰ προσδιορίζῃ τὰς δημοσίους προσόδους και τὰ ἐξοδα κατ' ἔτος, ἀφοῦ εἰς τὰς ἀρχὰς ἐκάστης συνόδου συζητήσῃ τὸν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως παρουσιαζόμενον προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων και ἐξόδων, και νὰ χορηγῇ εἰς αὐτὴν τούς πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν χρειῶν τοῦ Κράτους ἀναγκαίους πόρους.

90. Νὰ προσδιορίζῃ διὰ νόμου τὰ δασύματα, τὰ τελωνιακά, και παντὸς εἶδους εἰσπράξεις. Ὅλα δὲ ταῦτα πρέπει νὰ τάσσωνται ὁμοιοτρόπως καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν (31) και πρὸς τοῦτο θέλει φροντίσει ὅσον τάχιστα διὰ νὰ κατορθωθῇ ἓν σύστημα εἰσπράξεων κατάλληλον και δίκαιον.

91. Τὸ Νομοθετικὸν σῶμα θεωρεῖ κατ' ἔτος λεπτομερῶς τούς λογαριασμούς τῶν προσόδων και ἐξόδων τοῦ παρελθόντος ἔτους, και τὰ δημόσια χρέη τῆς Ἐπικρατείας, τὰ ὁποῖα καταστρόνονται ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸν Γραμματέα, και διορίζει νὰ δημοσιεύεται διὰ τοῦ τύπου περιληπτικῶς ὁ ἰσολογισμός.



92. Απόφασίζει διὰ νόμου περί δανείου με τὴν ἐγγύησιν τοῦ ἔθνους καὶ δι' ὑποθήκης τῶν ἔθνικῶν κτημάτων.

93. Φροντίζει διὰ τὴν τακτικὴν πληρωμὴν τῶν τόκων καὶ διὰ τὴν ἀπόσβεσιν τῶν χρεωστούμενων δημοσίων δανείων.

94. Νομοθετεῖ περί τῶν ἔθνικῶν κτημάτων κατὰ τὰ ἐψηφισμένα παρὰ τῶν ἔθνικῶν Συνελεύσεων.

95. Κανονίζει τὸ νομισματικὸν σύστημα, τὰ μέτρα καὶ τὰ σταθμὰ, περί τῶν ὁποίων θέλει φροντίζει πῶς νὰ εἰσαχθῶσιν ὁμοειδῆ καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν.

96. Προσδιορίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν δημοσίων ἀξιωματῶν καὶ ὑπουργημάτων καὶ τὴν ποσότητα τοῦ μισθοῦ ἐκάστου αὐτῶν καὶ πάσης ἄλλης Ἀρχῆς.

97. Θέτει νόμους περί στρατολογίας τῶν κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν κατ' ἀπογραφὴν καὶ προσδιορίζει τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν τῶν στρατευμάτων ἐν καιρῷ εἰρήνης καὶ πολέμου· θέλει λάβει πρόνοιαν περί αὐξήσεως τοῦ Τακτικοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ προμηθεῦον τοὺς ἐπὶ τούτῳ ἀναγκαίους πόρους εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Θέλει φροντίζει τὰχιστα καὶ περί συστάσεως τῶν καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν πολιτοφυλακῶν.

98. Προσδιορίζει τὰ ἀπὸ τοῦ δημοσίου Ταμείου ἐτήσια ἐξόδα τοῦ Ἡγεμόνος καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ.

99. Ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν δημοσίον ἐκπαίδευσιν καὶ προστατεύει αὐτὴν, καθὼς καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου, τὴν γεωργίαν, τὸ ἐμπόριον, τὴν πρόοδον τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν κοινωφελῶν τεχνῶν, καὶ τὴν βιομηχανίαν.

100. Ἀσφαλίζει τοὺς εὑρετὰς καὶ συγγραφεῖς τὸ πρὸς καιρὸν ὠρισμένον ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς ἀπολαύσεως τῆς προερχομένης ἀπὸ τὰς ἐφευρέσεις καὶ ἀπὸ τὰ συγγράμματα.

101. Ἡ Κυβέρνησις, χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν τοῦ Νομοθετικοῦ, δὲν δύναται νὰ παραχωρήσῃ κάμμιαν χώραν ἢ Ἐπαρχίαν τῆς Ἑλλάδος εἰς ἄλλο Κράτος, οὐδὲ νὰ στέρξῃ τί προσβάλλον τὰ ἀναπαλλοτρίωτα δικαιώματα τοῦ ἔθνους, ἢ νὰ συγχωρήσῃ τὴν διάβασιν ξένων στρατευμάτων ἀπὸ τὴν Ἐπικράτειαν, οὔτε νὰ κηρύξῃ πόλεμον ἄλλον εἰμὴ ἀμυντήριον, οὔτε συνθήκην εἰρήνης, συμμαχίας, φιλίας, ἐμπορίου ἢ οὐδετερότητος νὰ κάμῃ. Ἐξαιροῦνται μόνον αἱ γινόμεναι

συμβάσεις πρὸς ἀνακωχὴν, ἢ πρὸς διαπραγματεύειν εἰρήνης· ἀλλὰ καὶ περὶ τούτων κάμνει τὴν διακοίνωσιν μετέπειτα εἰς τὸ Νομοθετικὸν σῶμα.

**102.** Δέχεται περὶ παντοίων ὑποθέσεων, κοινῶν ἢ ἰδιαιτέρων, ἀναφορὰς τῶν πολιτῶν· καὶ ὅσας κρίνει δεκτάς, τὰς διευθύνει ὅπου ἀνήκει, χωρὶς νὰ δώσῃ γνώμην.

**103.** Διὰ τὰς γινομένας ἀγωγὰς ὑπὸ τῶν πολιτῶν κατὰ τῶν ἐν ἀξιώμασι καὶ ἐν ὑπουργήμασιν ὑπαλλήλων καὶ τῶν δικαστῶν, τὸ Νομοθετικόν, ὅταν εὖρη διδόμενα ἐνοχῆς, διευθύνον τὴν ἀναφορὰν εἰς τὴν Κυβέρνησιν δίδει καὶ γνώμην.

**104.** Ὅταν ἀναφορὰ κατὰ τῶν εἰρημένων ὑπαλλήλων καὶ δικαστῶν δοθῇ κατὰ πρῶτον εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἀντιπροσώπων, αὕτη, ἀφοῦ ἐξετάσῃ καὶ εὖρη δείγματα ἐνοχῆς, διευθύνει τὴν ἀναφορὰν καὶ τὴν περὶ αὐτῆς γνώμην τῆς εἰς τὴν Γερουσίαν· ἡ δὲ Γερουσία μετὰ τὰς ἀνηκούσας ἐρεῦνας, ἂν ἦναι σύμφωνος μὲ τὴν γνώμην τῆς Βουλῆς, διευθύνει τὴν ἀναφορὰν καὶ τὴν γνώμην τῶν δύο Συνεδρίων εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

**105.** Τὰ συνέδρια τῆς Γερουσίας καὶ τῆς Βουλῆς λογίζονται πλήρη, ὅταν τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν ἐκάστου εἶναι παρόντα.

**106.** Αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν γίνονται διὰ τῆς πλειοψηφίας μυστικῶς ἐνεργουμένης τῆς ψηφοφορίας.

**107.** Αἱ δημοσίως γινόμεναι συζητήσεις καὶ εἰς τὰ δύο συνέδρια, δημοσιεύονται καὶ διὰ τοῦ τύπου.

**108.** Καθὲν μέλος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προβάλλῃ εἰς τὸ ἴδιόν του σῶμα προτάσεις περὶ νόμων, ἢ περὶ διαφόρων ἄλλων ἀντικειμένων.

**109.** Τὰ μέλη τοῦ Νομοθετικοῦ σώματος εἶναι ἀνεύθυνα διὰ τὰς ὅσας γνώμας ἢ δοξασίας δείξωσιν εἰς τὰς συζητήσεις τὰς γινομένας ἐντὸς τῶν ἰδίων των Βουλευτηρίων.

**110.** Ἡ Γερουσία καὶ ἡ Βουλὴ ἔχουσι τὴν ἐξουσίαν νὰ παρατηρῶσιν ἢ καθε μίᾳ τὴν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Βουλευτηρίου διαγωγὴν τῶν ἰδίων τῆς μελῶν καὶ νὰ ἐπιπλήττωσι, νὰ κρίνωσιν ἢ καὶ νὰ καταδικάζωσιν εἰς χρηματικὴν ποινὴν, κατὰ τοὺς ἰδίους των κανονισμοὺς, τὸν πικρεκτρεπόμενον.

**111.** Ὅταν κἀνὲν τῶν μελῶν τῆς Γερουσίας ἢ τῆς Βουλῆς, κατηγορῆται διὰ πολιτικὸν ἔγκλημα ἢ παρανομίαν,



διορίζεται ἐπιταμελής Ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ ἰδίου τοῦ σώματος· αὕτη δὲ, ἀφ' οὗ ἐξετάσῃ ἂν ἦναι δεκτὴ ἡ κατηγορία, ἀναφέρει εἰς τὸ ἴδιόν της σώμα ἐγγράφως τὴν γνώμην της· καὶ τότε, ἂν διὰ τῶν δύο τρίτων τῶν ψήφων πλήρους συνεδριάσεως τοῦ σώματος ἐλεγχθῇ ὁ κατηγορούμενος, γίνεται καὶ κηρύττεται ἔκπτωτος τῆς ἀξίας του, καὶ ἀπάγεται εἰς τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον, ἂν ἦναι Βουλευτὴς, διὰ νὰ δικασθῇ κατὰ τοὺς νόμους· τὸν δὲ Γερουσιαστὴν δικάζει τὸ ἴδιόν του σώμα, καὶ αὐτὸ ἐπιβάλλει καὶ τὴν ποινὴν.

112. Οἱ Ἵπουργοὶ Γραμματεῖς ἔχουσιν ἀκώλυτον τὴν εἰσοδον, καὶ παρευρίσκονται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Γερουσίας καὶ τῆς Βουλῆς. Οὗτοι δὲ ἀηλοποιοῦσι τὰς ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως προτάσεις, τὰς ὑποστηρίζουσιν εἰς τὰς γινομένας συζητήσεις, καὶ δίδουσι τὰς ζητούμενας πληροφορίας, λόγους καὶ ἔγγραφα περὶ τῶν συζητουμένων ὑποθέσεων. Δὲν εἶναι δὲ ὑπόχρεοι νὰ ἐξηγῶνται ἐρωτώμενοι μόνον δι' ὑποθέσεις διαπραγματυσόμενας ἔτι, ἢ δι' ἐκείνας ὧν ἡ ἐπιτυχία κρέμαται ἀπὸ τὴν μυστικότητά. Περὶ τούτων ὁμοῦ δίδουσι τὰς ἀπαιτούμενας διασαφήσεις μετὰ τὴν τελείαν ἀποπεράτωσίν των.

113. Τὸ Νομοθετικὸν σώμα ἔχει τὴν ἐξουσίαν ν' ἀποφασίζῃ διὰ νόμου συμφώνως μετὰ τοῦ Ἡγεμόνος τὴν υἱοθεσίαν ἑνὸς διαδόχου, ὅταν ὁ Ἡγεμὼν τύχῃ ἀκλήρος. Ἡ δὲ υἱοθέτησις αὕτη γίνεται καὶ διακηρύττεται εἰς ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν πασιδῆλως.

114. Ἄν συμβῇ ἀποβίωσις τοῦ Ἡγεμόνος ἀκλήρου, ἢ πρὶν υἱοθετήσῃ διάδοχον, τὸ Νομοθετικὸν σώμα διορίζει εὐθὺς ἕνα ἐπίτροπον τῆς Ἡγεμονίας, προεδρεύοντα τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἵπουργῶν Γραμματέων· μετὰ τούτων δὲ κυβερνᾷ ἐκεῖνος ἐπιτροπικῶς καὶ ὑπευθύνως, ἕως οὔ νὰ ψηφισθῇ ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ ὁ διάδοχος Ἡγεμῶν.

115. Ἄν, συμβάσῃ τῆς ἀποβιώσεως, ἦναι διάδοχος τῆς Ἡγεμονίας ἀνηλικος, διορίζεται ὡς ἀνωτέρω Ἐπίτροπος κυβερνῶν ὑπευθύνως ἀντὶ τοῦ ἀνηλικου, καὶ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ, ἕως οὔ οὔτος φθάσῃ εἰς νόμιμον ἡλικίαν. Ὁ δὲ ἐπιτροπικῶς κυβερνῶν δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἦναι καὶ Ἐπίτροπος ἢ Ἐπιμελητὴς τῆς ἀνατροφῆς τοῦ ἀνηλικου διαδόχου, ἀλλ' ἡ μήτηρ τούτου μετὰ δύο ἄλλων διοριζομένων ὑπὸ τῆς Γερουσίας.

116. Ἄν ὁ Ἡγεμὼν δι' ἔσχατον γῆρας, ἢ δι' ἄλλην αἰτίαν, ὑποπέσῃ εἰς φυσικὴν ἢ διανοητικὴν ἀνικανότητα, ὁ διάδοχος κυβερνᾷ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἕως οὗ ὑπάρχῃ τὸ αἷτιον τῆς ἀνικανότητος· ἂν δ' ὁ διάδοχος ᾖναι ἀνήλικος, τότε διορίζεται, ὡς ἀνωτέρω, εἰς προεδρεύων τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἰπουργῶν Γραμματέων, ὅστις θέλει κυβερνᾷ ἐπιτροπικῶς καὶ ὑπευθύνως, ἕως οὗ νὰ παύσῃ ἡ αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν ἐδιορίσθη.

117. Ἄν αἱ ἀνωτέρω περιπτώσεις συμβῶσι καθ' ὃν καιρὸν, εἶναι διακοπαὶ τῶν συνόδων, τότε ἡ Γερουσία ἀμέσως συνέρχεται δικαιοματικῶς, διορίζει πρὸς ὄραν τὸν προεδρεύσοντα τοῦ Συμβουλίου, ἕως οὗ νὰ συνέλθῃ καὶ ἡ Βουλὴ, ἣτις δικαιοματικῶς καὶ αὕτη πρέπει νὰ συναχθῇ ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν, καὶ νὰ πράξῃ μετὰ τῆς Γερουσίας τὰ κατὰ νόμον.

118. Τὸ Νομοθετικὸν χρεωστεῖ κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ σύνοδον νὰ σκεφθῇ περὶ συντάξεως Κωδίκων, Πολιτικοῦ, Ἐγκληματικοῦ καὶ Διαδικαστικοῦ.

119. Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία δὲν κάμνουν, οὐδὲ προβάλλουν ἀμέσως προβουλεύματα· ἀλλὰ κάθε μία ἰδίως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀναφέρῃ εἰς τὸν Ἡγεμόνα προτάσεις περὶ προβουλεύματος νόμων, ἢ ψηφισμάτων, τοὺς ὁποίους διὰ τὰς περιστάσεις καὶ χρεῖας τοῦ ἔθνους νομίζουσιν ἀναγκαίους.

120. Ὅταν προβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ἢ εἰς τὴν Γερουσίαν ἐκ τῶν ἰδίων των μελῶν πρότασις ἔγγραφος, διὰ τῆς ὁποίας γίνεται ζήτημα νὰ τεθῇ νόμος περὶ τινος ἀντικειμένου, αὕτη ἢ πρότασις ἀναγινώσκεται εἰς τρεῖς συνεδριάσεις κατὰ συνέχειαν καὶ συζητεῖται. Ἄν δ' ἐγκριθῇ διὰ τῆς πλειοψηφίας, γίνεται ἀναφορὰ εἰς τὸν Ἡγεμόνα, διὰ τῆς ὁποίας παρακαλεῖται νὰ λάβῃ εἰς σκέψιν τὴν πρότασιν, καὶ, ἂν ἐγκρίνη, νὰ καθυποβάλῃ εἰς τὸ Νομοθετικὸν περὶ τοῦ προτεινομένου προβούλευμα.

121. Ὁ Ἡγεμὼν εἰς πρώτην ζήτησιν τοῦ ἀναφερομένου πρὸς αὐτὸν συνεδρίου, πράσσει ὅ,τι ἐγκρίνη. Ἄν ὅμως τὸ αὐτὸ ζήτημα περὶ τῆς αὐτῆς προτάσεως ἐπαναληφθῇ κατὰ τὴν ἐρχομένην σύνοδον, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ συνεδρίου ἢ ὑπὸ τοῦ ἑτέρου, τότε προβάλλει κατ' ἐκείνην τὴν σύνοδον εἰς τὸ Νομοθετικὸν σῶμα τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος προβούλευμα.

122. Ἡ σύνοδος τῆς Γερουσίας καὶ τῆς Βουλῆς γίνεται συγχρόνως, καὶ συγχρόνως καταπαύεται.



123. Αἱ σύνοδοι εἶναι τακταὶ καὶ σύγκλητοι.

124. Αἱ τακταὶ ἀρχονται κατ' ἔτος περὶ τὰς ἀρχὰς Ὀκτωβρίου, καὶ διακοῦν τρεῖς μῆνας.

125. Αἱ σύγκλητοι γίνονται, ὅταν ἡ Κυβέρνησις χρείας τυχούσης, συγκαλῆ ἐκτάκτως τὸ Νομοθετικὸν σῶμα.

126. Ἡ ἐναρξὶς πάσης συνόδου γίνεται ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος, εἰς ἓν συνερχομένων τῶν Γερουσιαστῶν καὶ Βουλευτῶν.

127. Εἰς τὴν ἐναρξιν ταύτην ὀρκίζονται παρρησία οἱ νεοεκλεγμένοι ἀντιπρόσωποι τὸν Βουλευτικὸν ὄρκον ἐνώπιον τοῦ Ἡγεμόνος.

128. Μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἐναρξιν ἡ Γερουσία καὶ ἡ Βουλὴ ἐξακολουθοῦν τὰς συνεδριάσεις των, καθεμία εἰς ἰδιαίτερον καὶ ὀρισμένον Βουλευτήριον.

129. Αἱ εἰς ἄλλον τόπον καὶ χρόνον καὶ περίστασιν παρὰ τοὺς ὀρισμένους γινόμεναι ὑπὸ τῆς Γερουσίας ἢ τῆς Βουλῆς συνεδριάσεις, εἶναι παράνομοι καὶ ὅποιαν πράξιν κάμωσιν εἰς αὐτάς λογίζεται ἄκυρος.

130. Κανεὶς νόμος δὲν ἐμπορεῖ νὰ λογισθῆ ὅτι ἔχει κῦρος καὶ ἰσχὺν νόμου, ἂν δὲν συζητηθῆ καὶ κυρωθῆ ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ ἐπικυρωθῆ καὶ ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος, κατὰ τοὺς ὀριζομένους τύπους εἰς τὸ παρὸν Σύνταγμα.

## §. 2. Περὶ τῆς Βουλῆς.

131. Ἡ Βουλὴ συγκροτεῖται ἀπὸ τοὺς κατ' ἐπαρχίαν ἐκλεγομένους Ἀντιπρόσωπους ὑπὸ τοῦ λαοῦ, καὶ ἀναμέσον αὐτοῦ τοῦ λαοῦ.

132. Οἱ Ἀντιπρόσωποι ἐκλέγονται διὰ πέντε ἔτη, καὶ τὸ πεμπτημῶριον αὐτῶν ἀλλάσσει κατ' ἔτος.

133. Κατὰ τὴν πρώτην πενταετίαν ἡ ἐτήσιος ἀλλαγὴ τοῦ πεμπτημορίου θέλει γενῆ διὰ λαχνοῦ.

134. Οἱ Ἀντιπρόσωποι, ἂν καὶ κατ' ἐπαρχίας ἐκλεγόμενοι, θεωροῦνται ὡς παριστῶντες ὅλον τὸ ἔθνος, καὶ βουλευόμενοι περὶ τῶν κοινῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους.

135. Ἐκαστος Ἀντιπρόσωπος, ἐρχόμενος κατὰ πρῶτον νὰ συγκαταταχθῆ εἰς τὴν Βουλὴν, ὀρκίζεται ἐπὶ δημοσίου συνεδριάσεως τὸν Βουλευτικὸν ὄρκον.

136. Κανεὶς τῶν Ἀντιπρόσωπων δὲν δύναται νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν πόλιν, ὅπου συνεδριάζει ἡ Βουλὴ, καθόσον διαρκεῖ ἡ σύνοδος, χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν καὶ ἔγγραφον ἄδειαν αὐτῆς.

137. Ἡ Βουλὴ ἔχει Πρόεδρον, Ἀντιπρόεδρον, Ἀ καὶ Β' Γραμματέα, καὶ τοὺς ἀναγκαίους Ὑπογραμματεῖς.

138. Ὁ Πρόεδρος ἐκλέγεται ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος ἀναμέσον τριῶν ὑποψηφίων Ἀντιπροσώπων διδομένων παρὰ τῆς Βουλῆς. Ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ οἱ Γραμματεῖς Ἀ καὶ Β', ἐκλέγονται διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν Ἀντιπροσώπων, ὁ μὲν ἀναμέσον αὐτῶν, οἱ δὲ καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς· ἀλλ' οἱ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς ἐκλεγόμενοι Γραμματεῖς, ὀρκίζονται πρὶν ἀναλάβωσι τὰ χρέη των.

139. Εἰς τὰς προκαταρκτικὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς, ὅτε γίνονται αἱ ἀνωτέρω ἐκλογαί, προεδρεύει ὁ γερωντότερος τῶν Ἀντιπροσώπων.

140. Ἀφοῦ ἐκλεχθῶσιν, ὡς ἀνωτέρω, ὁ Πρόεδρος, Ἀντιπρόεδρος καὶ οἱ Γραμματεῖς, ἡ Βουλὴ συστήνεται κατ' ἐπιτροπὰς· στέλλει εἰς τὴν Γερουσίαν διακοίνωσιν ἀναγγέλλουσαν τὴν σύστασιν αὐτῆς, καὶ ἐνασχολεῖται εἰς τὴν σύνταξιν τῆς εἰς τὸν ἐκφωνηθέντα λόγον ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος ἀπαντήσεως.

141. Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς προεδρεύει εἰς τὰς συνεδριάσεις, ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εὐταξίας καὶ τοῦ κανονισμοῦ τῶν συνεδριάσεων, ἀνακαλεῖ τοὺς παρεκτρεπομένους ἀπὸ τοῦ κανονισμοῦ εἰς τὸ νὰ περιορίζωνται εἰς τὰ διατασσόμενα ὑπ' αὐτοῦ· δίδει κατὰ τάξιν τὴν ἀδειαν εἰς τοὺς ζητοῦντας νὰ λαλήσωσιν εἰς ἐπήκοον πάντων· δίδει τὴν ψηφοφορίαν εἰς τὰ μέλη περὶ τῶν γινομένων προτάσεων ὡσάκις ζητηθῇ· διορίζει τὰς ἡμέρας τῶν συνεδριάσεων, καὶ τὰς ὥρας τῆς ἐνάρξεως αὐτῶν καὶ καταπαύσεως, καθὼς καὶ τὰς μεταξὺ ἡμέρας τῶν ἀναπαύσεων καὶ διακοπῶν, κατὰ τὴν περὶ τούτων ἀπόφασιν τοῦ συλλόγου τῶν Ἀντιπροσώπων.

142. Πᾶσα διαφιλονεικουμένη ὑπόθεσις ἀποφασίζεται διὰ ψηφοφορίας.

143. Ὁ Πρόεδρος ψηφοφορεῖ αὐτὸς πρῶτος ψῆφον διακρινομένην ἀπὸ τὰς λοιπὰς δι' ἐνὸς σημείου· τυχούσης δὲ διχοψηφίας, τὸ μέρος εἰς τὸ ὅποιον εὐρίσκεται ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου ἔχει τὴν νίκην.

144. Εἰς ἀπουσίαν τοῦ Προέδρου, ὁ Ἀντιπρόεδρος ἐπέχει τὸν τόπον ἐκείνου, καὶ ἐκπληροῖ καὶ τὰ χρέη του.

145. Ἡ Προεδρία καὶ Ἀντιπροεδρία τῆς Βουλῆς διαρκοῦ-



σιν ὅσον καὶ αἱ συνεδριάσεις μιᾶς συνόδου, καὶ μαζῆ μ' αὐτὴν καταπαύονται.

146. Τὰ προβουλευόμενα καὶ ὅλα τὰ ἔγγραφα τῶν πράξεων τῆς Βουλῆς ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου, προσυπογράφονται ὑπὸ τοῦ Ἀ Γραμματέως, καὶ σφραγίζονται μετὰ τὴν σφραγίδα τῆς Βουλῆς.

147. Ὁ πρῶτος Γραμματεὺς τῆς Βουλῆς συνθέτει ὅλα τὰ ἔγγραφα αὐτῆς, καὶ φυλάττει ἀκριβῆ βιβλία αὐτῶν καὶ τῶν Πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων.

148. Εἰς ἀπουσίαν τοῦ πρώτου Γραμματέως, ὁ δεῦτερος ἐκπληροῖ τὰ χρέη ἐκείνου.

149. Ἡ Βουλὴ ὀλικῶς θεωρουμένη εἶναι ἀπαραβίαστος.

150. Οἱ Ἀντιπρόσωποι εἶναι ἀνεύθυνοι καὶ ἀκαταζήτητοι, δι' ὅσα λαλοῦσιν εἰς τὰς γινομένας ἐντὸς τοῦ Βουλευτηρίου συζητήσεις, καὶ γνωμοδοτοῦσι καὶ ψηφίζουσιν ἕκαστος κατὰ τὴν συνείδησίν του, χωρὶς νὰ ζητῆ γνώμην ἢ ὁδηγίας ἰδιαιτέρως ἀπὸ ἐκείνου τῶν ὁποίων φέρει τὸ πρόσωπον.

151. Κάνεις Ἀντιπρόσωπος διὰ πολιτικὰς διαφορὰς δὲν φυλακίζεται, ἐν ὅσῳ καιρῷ διαρκεῖ ἡ σύνοδος τῆς Βουλῆς, καὶ τέσσαρας ἑβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως καὶ μετὰ τὴν παῦσιν τῶν συνόδων· εἰς τὸ διάστημα ὅμως τοῦτο κινεῖται ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγή.

152. Ἐὰν συλληφθῆ ἐπ' αὐτοφώρῳ παρανομῶν, ἢ ἀνυποπέση εἰς ὁποιοδήποτε ἔγκλημα κρίνεται κατὰ τὸ ἄρθ. 111.

153. Ὁ Ἀντιπρόσωπος, ἐν ὅσῳ καιρῷ ἔχει τὴν Νομοθετικὴν ταύτην ἀρχὴν δὲν ἐμπορεῖ νὰ δεχθῆ κανὲν ἄλλο ὑπουργεῖον παρὰ τὸ τοῦ Ἰπουργοῦ Γραμματέως, οὐδὲ νὰ λάβῃ μέρος ἄμεσον εἰς ἐμπόριον, εἰς ἐνοικίασιν προσόδων ἢ δημοσίων κτημάτων, εἰδὲ μὴ εἶναι ἐκπτώτος τῆς Ἀντιπροσωπίας.

154. Ἐκαστος τῶν Ἀντιπροσώπων, ἐν ὅσῳ εἶναι παρὼν ὅπου ἡ Βουλὴ συνεδριάζει, καὶ παρευρίσκεται εἰς τὰς συνεδριάσεις, λαμβάνει ἀπὸ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον τὸν μηνιαῖον μισθὸν τοῦ ὀλόκληρον καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν, καὶ τὸν ἡμισυ κατὰ τὰς διακοπὰς. Ὅστις δὲ, ἀνευ τινὸς φυσικοῦ ἐμποδίου εὐλόγου, δὲν παρευρεθῆ δέκα ἡμέρας τὸ πολὺ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς Βουλῆς, πληρώνει ζημίαν χρηματικὴν ἴσην μὲ δύο μηνιαῖα τοῦ μισθοῦ του εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Γραμματείας τῆς δημοσίου Ἐκπαιδύσεως· ἂν δὲ δὲν ἔλθῃ ὀλοτελῶς εἰς μιαν

σύνοδον, ἢ ἔλθῃ καὶ ἀναχωρήσῃ, ἀφίνων τὴν θέσιν τοῦ ἀνευ ἀδείας τῆς Βουλῆς, τότε λογίζεται ὅτι παραιτεῖται τὴν Ἀντιπροσωπίαν ἐκουσίως, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐκλέγεται ἄλλος.

155. Αἱ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς εἶναι δημόσιαι, καὶ χρείας καλούσας γίνονται μυστικαί, ὅποτεν πέντε ἀπὸ τὰ μέλη ζητήσωσι τοῦτο, ἢ εἷς τῶν Ἰπουργῶν Γραμματέων.

156. Εἰς τὰς δημοσίας συνεδριάσεις ἔχουσι τὴν ἀδειαν νὰ ἐμβαίνωσι καὶ οἱ ἐφημεριδογράφοι, καὶ αἱ κατ' αὐτάς γινόμεναι συζητήσεις δημοσιεύονται διὰ τῶν ἐφημερίδων.

157. Τὴν Βουλὴν ἐμπορεῖ νὰ κάμῃ ἀργὴν πρὸς καιρὸν, ἢ καὶ ὀλοτελῶς νὰ διαλύσῃ ὁ Ἡγεμὼν, κατὰ τὰς ὀρισμένας περιστάσεις εἰς τὸ 243 ἄρθρον. Εἶναι ὅμως ὑπόχρεως νὰ διορίξῃ ἀμέσως καὶ νέας ἐκλογὰς Ἀντιπροσώπων, ὥστε ἡ Βουλὴ ἐντὸς τριῶν μηνῶν, νὰ εὐρίσκεται πάλιν συγκαλεσμένη καὶ συνεδριάζουσα· τὴν νεοεκλεχθεῖσαν δὲ Βουλὴν δὲν δύναται νὰ διαλύτῃ. Εἰς ταιαύτην περίστασιν οἱ πολῖται εἶναι ἐλεύθεροι νὰ ἐκλέγωσιν, ἢ μὴ, τοὺς αὐτοὺς Ἀντιπροσώπους, οἵτινες ἦσαν μέλη τῆς διαλυθείσης Βουλῆς.

158. Ὅποτεν συμβαίῃ νὰ ἀναγεύεται ὀλικῶς ἡ Βουλὴ, ἐξετάζονται πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνόδου τὰ ἀντιπροσωπικὰ ἔγγραφα τῶν Βουλευτῶν ὑπὸ πενταμελοῦς Γερουσιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, διοριζομένης ὑπ' αὐτῆς τῆς Γερουσίας κατὰ πρόσκλησιν τῆς Κυβερνήσεως.

Αὕτη δὲ ἡ Ἐπιτροπὴ, ἀφοῦ ἐξετάσῃ ὅλα τὰ ἐφοδιαστικὰ ἔγγραφα καὶ γενῇ ἢ ἐναρξῆς τῆς συνόδου, ἐκθέτει, δι' ἐνὸς Εἰσηγητοῦ, εἰς μίαν προκαταρκτικὴν συνεδριάσιν τῆς Βουλῆς τὴν περὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐγγράφων ἀναφορὰν τῆς. Περί δὲ τῶν ἐκλογῶν, ὅσας εὖρη ἀμφιβόλους, ἢ ὅτι δὲν ἔγειναν ἀκριβῶς καθ' ὅλας τὰς νομικὰς διατυπώσεις, ἡ Βουλὴ ἀποφασίζει διὰ τῆς πλειοψηφίας.

159. Κατὰ τὴν πρώτην σύστασιν τῆς Βουλῆς θέλει κάμει, ὡς ἀνωτέρω, ἡ Γερουσία τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐφοδιαστικῶν.

160. Τὰ ἐφοδιαστικὰ ἔγγραφα τοῦ κατ' ἔτος ἐκλεγμένου πεμπτημορίου τῶν Ἀντιπροσώπων ἐξετάζει αὐτὴ ἡ Βουλὴ δι' ἑπταμελοῦς Ἐπιτροπῆς.

161. Ἡ Βουλὴ, ἀφοῦ συστηθῇ ὀριστικῶς, ἤγουν ἐκλέξῃ τὸν Πρόεδρον αὐτῆς καὶ Ἀντιπρόεδρον, διαιρεῖται εἰς Ἐπι-



τροπὰς διαρκεῖς, ἐκάστης τῶν ὁποίων διορίζει τὰς ἐργασίας. Χρείας δὲ τυχοῦσης, ἐμπορεῖ νὰ διορίζη καὶ ἄλλας προσωρινὰς ἐπὶ τινι ἔργῳ.

**162.** Ἐκάστη Ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς ἔχει Εἰσηγητὴν ἐκλεγόμενον ἀφ' ἑαυτῆς. Ἐρευνᾷ, συζητεῖ ἢ ἐπεξεργάζεται τὸ προκείμενον, καὶ καθυποβάλλει διὰ τοῦ ἰδίου τῆς Εἰσηγητοῦ τὰς ἐρεύνας, τὰς γνώμας καὶ τοὺς λόγους τῆς εἰς τὴν κρίσιν καὶ ἀπόφασιν τοῦ συνεδρίου τῆς Βουλῆς.

**163.** Ὅλα τὰ προβουλευμάτα ἐμποροῦν νὰ προβληθῶσι κατὰ πρῶτον ἀδιαφόρως εἰς τῆς Βουλῆς τὴν σκέψιν ἢ τῆς Γερουσίας. Τὰ περὶ προσόδων ὅμως, ἢ διαθέσεως ἐθνικῶν κτημάτων, ἢ περὶ δημοσίων χρεῶν, καὶ παντὸς ἄλλου ἐν γένει, τὸ ὅποιον ἀποβλέπει εἰς βάρος τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τῆς χρηματικῆς καταστάσεως τοῦ λαοῦ, κατὰ πρῶτον προβάλλονται καὶ καθυποβάλλονται εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ. Καὶ ὅσας προσθέσεις, ἢ ἀφαιρέσεις, ἢ τροποποιήσεις κάμει ἡ Γερουσία εἰς τὰ τοιαῦτα, δὲν ἐμποροῦν νὰ ἔχωσι κῦρος, ἂν δὲν τὰς ἐγκρίνη καὶ ἡ Βουλὴ.

**164.** Ἐχει τὸ δικαίωμα ἡ Βουλὴ νὰ ἐξετάζη καὶ νὰ προσδιορίζη κατ' ἔτος τὴν ποσότητα τῶν ἐνιαυσίων δοσιμάτων καὶ τῶν προσόδων καὶ ἐξόδων, νὰ ἀγρυπνῇ εἰς τὴν καλὴν χρῆσιν τῶν δημοσίων χρημάτων καὶ κτημάτων, νὰ ἐγκαλῆ τοὺς σφετεριζομένους ἢ φθείροντας αὐτὰ δημοσίους ὑπουργοὺς καὶ ὑπαλλήλους, ἢ καὶ ἰδιώτας· νὰ ζητῇ, ὅταν κρίνη ἀναγκαῖον, ὅποιασδήποτε ἀποδείξεις καὶ λογαριασμοὺς παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ Γραμματέως καὶ παντὸς ἄλλου Ὑπουργοῦ.

**165.** Ἡ Βουλὴ ἐγκαλεῖ τοὺς Ὑπουργοὺς Γραμματεῖς εἰς τὴν Γερουσίαν διὰ τὰ ἐγκλήματα τὰ προσδιοριζόμενα εἰς τὸ 258 ἄρθ. καὶ τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους τῆς Κυβερνήσεως ἐγκαλεῖ καὶ κατηγορεῖ ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου, διορίζουσα ἓνα κατήγορον τοῦ παραβαίνοντος τὰ κυβερνητικά του καθήκοντα κατὰ τὸ 262 ἄρθρον.

### §. 3. Περὶ Γερουσίας.

**166.** Τὸ Νομοθετικὸν συνέδριον τῆς Γερουσίας συγκροτεῖται ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ ἠγεμόνος ἐκλεγομένων εἰς τὴν Γερουσιαστικὴν Ἀρχὴν ἀναμέσον τῶν διασήμεων Πολιτῶν.

167. Γερουσιασταὶ γίνονται, ὅσοι ὑπὲρ τὰ 35 ἔτη ἡλικιωμένοι, καὶ ἔχοντες ὑπὲρ τὸ τμήμα τοῦ Ἀντιπροσώπου, εἶναι·

Αὐτόχθονες καταστημένοι καὶ διατρίβοντες εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν, ἢ πολιτογραφημένοι καὶ κατοικοῦντες δεκαπέντε ἔτη μετὰ τὴν πολιτογράφησίν των εἰς μίαν Ἐπαρχίαν τῆς Ἐπικρατείας.

Μὴ κατηγορηθέντες ποτὲ διὰ κἀνὲν ἔγκλημα, ἀλλὰ χρηματίσαντες ἀμεμπτοὶ εἰς τὴν διαγωγὴν των.

Διάσημοι διὰ τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεις των, ἢ διὰ τὴν παιδείαν των — ἢ διαπρέψαντες εἰς τὰ ἀνώτατα ὑπουργήματα διὰ τῆς ἱκανότητος καὶ ὑπολήψεώς των 5 ἔτη τοῦλάχιστον — ἢ μετελθόντες κατὰ δύο πενταετίας τὴν ἀντιπροσωπίαν ἀξίως καὶ κοινωφελῶς, ἢ τὰς ἀνωτάτας δικαστικὰς Ἀρχὰς δέκα ἔτη ἐντίμως.

168. Ἡ Γερουσία σύγκειται ἀπὸ 27 μέλη τοῦλάχιστον, καὶ ἀπὸ 35 τὸ πλεῖστον.

169. Διὰ νὰ δύναται νὰ συνεδριάξῃ ἡ Γερουσία πρέπει νὰ ἦναι πλήρεις οἱ τόποι τοῦ ἐλάχιστου ἀριθμοῦ, τῶν 27 δηλαδή· οἱ λοιποὶ τόποι ἐμποροῦν νὰ μένωσι κενοὶ, καὶ πληροῦνται ἐν μέρος αὐτῶν μόνον, ὅταν εὐχρεσθῆται ὁ Ἡγεμῶν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῶν τακτῶν συνόδων.

170. Ὅταν τύχῃ διάλυσις τῆς Βουλῆς, ἢ ἔκτακτος σύνοδος, ὁ ἀριθμὸς τῆς Γερουσίας μένει τότε ἀμετακίνητος, μὲν ὅσα μέλη εἶχε δηλαδή πρὸ τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς ἢ πρὸ τῆς συγκλήτου συνόδου, χωρὶς ν' αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς των διὰ νέων ἐκλογῶν.

171. Ἡ συνεδρίασις τῆς Γερουσίας λογίζεται πλήρης, ὅταν ἦναι παρόντα τὰ δύο τρίτα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὄντων διωρισμένων μελῶν· αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῆς γίνονται διὰ πλειοψηφίας.

172. Ἡ Γερουσία ἔχει Πρόεδρον ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, ἐκλεγόμενον ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος, καὶ Γραμματεῖς ψηφίζομένους ὑπὸ τοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ ὀρκιζομένους ἐνώπιον αὐτοῦ.

173. Αἱ πράξεις τῆς Γερουσίας ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου, προσυπογράφονται ὑπὸ τοῦ Ἀ' Γραμματέως σφραγίζόμεναι μὲ τὴν ἰδίαν σφραγίδα τῆς Γερουσίας.

174. Ἡ Γερουσιαστικὴ Ἀρχὴ δὲν ἐμπορεῖ ποτὲ νὰ θεωρηθῇ



διαδοχική, και κατά κληρονομίαν διδομένη από πατέρα εις υιόν δικαιοματικώς· ἀλλ' οἱ Γερουσιασταὶ ἐκλέγονται διὰ βίου. ἔχουν ὅμως τὸ ἐλεύθερον νὰ δίδωσι τὴν παραίτησιν των δι' ὅποιουςδήποτε λόγους καὶ ἂν ἔχωσιν· ἀλλ' ἡ παραίτησις αὕτη δὲν γίνεται δεκτὴ, εἰμὴ μετὰ τὸ τέλος τῶν συνόδων.

175. Ὁ Ἡγεμὼν πληροῖ εὐθὺς τοὺς μένοντας κενοὺς τόπους διὰ παραίτησιν ἢ ἀποβίωσιν.

176. Ὁ διάδοχος τοῦ Ἡγεμόνος ἔχει ἔδραν εἰς τὴν Γερουσίαν, ἅμα φθάσῃ εἰς τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας του. Κάθηται ἐκ δεξιῶν τοῦ Προέδρου, ἀλλὰ δὲν ἔχει ψῆφον.

177. Οἱ Γερουσιασταὶ, ἅμα ἐκλεγόμενοι, ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ Ἡγεμόνος τὸν Γερουσιαστικὸν ὄρκον.

178. Οἱ Γερουσιασταὶ λαμβάνουσι τὸν μηνιαῖόν των μισθὸν ἀδιακόπως καὶ τακτικῶς κατὰ μῆνα, πληροῦμενον ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον· ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ μετέλθωσιν ἐμπόριον ἢ τέχνην, οὐδὲ νὰ λάβωσι μέρος κἀνὲν εἰς ἐνοικίαισιν προσόδων ἢ Ἐθνικῶν κτημάτων· ἅμα δὲ φωραθῶσι μετέχοντες τῶν ἀνωτέρω, εἶναι ἐκπτωτοὶ τῆς Γερουσιαστικῆς Αρχῆς.

179. Ἡ Γερουσία, οὕσα τὸ ἐν τῶν δύο συνεδρίων τοῦ Νομοθετικοῦ σώματος, μετέχει τῆς νομοθεσίας, καὶ ἔχει τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα, ὅσα προσδιωρίσθησαν κοινῶς εἰς τὰ περὶ τοῦ Νομοθετικοῦ σώματος.

180. Ὀλικῶς θεωρουμένη εἶναι ἀπαραβίαστος.

181. Κἀνὲν μέλος αὐτῆς δὲν ἐμπορεῖ νὰ κατηγορηθῇ ἢ νὰ ἐπιπληχθῇ ἐκτὸς τοῦ συνεδρίου, διὰ τοὺς ὁποίους λέγει λόγους, ἢ διὰ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὅποιον φέρεται ἐντὸς τοῦ Βουλευτηρίου.

182. Οἱ Γερουσιασταὶ δὲν ἐνάγονται διὰ πολιτικὰς ὑποθέσεις, ἐν ὅσῃ διαρκεῖ ἡ σύνοδος, χωρὶς τῆς εἰδήσεως αὐτῆς τῆς Γερουσίας.

183. Διὰ παρανομίας καὶ ἐγκλήματα κρίνονται ὑπὸ τοῦ ἰδίου αὐτῶν σώματος κατὰ τὸ 111 ἄρθρον.

184. Ἡ Γερουσία δικάζει τοὺς Ἰπουργοὺς Γραμματεῖς καὶ τοὺς Πρέσβεις ἢ διπλωματικοὺς Ἰπουργοὺς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐγκαλουμένους παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τοὺς ἐναγομένους δι' ἐπιβουλήν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἡγεμόνος καὶ πῶν διαδόχων αὐτοῦ, τοὺς εἰς τὰ ἀνώτατα ἀξιώματα

τὰ στρατιωτικὰ ἐγκαλουμένους δι' ἐσχάτην προδοσίαν, καὶ τὰ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ συνεδρίου μέλη.

185. Ὅταν ἡ Γερουσία μετασχηματιζομένη εἰς Δικαστήριον, δικάζη τοὺς ἀνωτέρω, κάμνει τὰς συνεδριάσεις αὐτῆς δημοσίως, ἀν δὲν προσβάλλεται ἡ αἰδῶς ἢ ἡ ἀσφαλεῖα καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους ἐκ ταύτης τῆς δημοσιότητος.

186. Οἱ Γερουσιασταὶ λαμβάνονται ἐκ τῶν τριῶν μεγάλων Τμημάτων τῆς Ἐπικρατείας (ἀρθ. 2)· ἡ δὲ Γερουσία ὑπερασπίζει ἐν γένει·

α) Τὰ κοινὰ δικαιώματα καὶ τὰ γενικὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους.

β) Τὰ δικαιώματα τοῦ Ἡγεμόνος καὶ τῶν κληρονόμων αὐτοῦ.

γ) Ἀγρυπνεῖ ἰδίως εἰς τὴν ἀκριβεστάτην φύλαξιν τῶν Συνταγματικῶν νόμων, καὶ εἰς τὸ νὰ μὴ θέτῳται ἄλλοι νόμοι ἐναντίοι καὶ ἀναιρετικοὶ ἐκείνων.

δ) Δέχεται τὸν ὄρκον τοῦ Ἡγεμόνος ἢ τοῦ διαδεχομένου τὴν Ἡγεμονίαν, ἀναγορεύει αὐτὸν καὶ προκηρύσσει τὴν ἀναγόρευσιν εἰς τὸ ἔθνος.

ε) Παρομοίως ὀρκίζει καὶ τὸν κυβερνῶντα προσωρινῶς καὶ ὑπευθύνως.

ς) Διορίζει ἐπιτρόπους τοῦ ἀηλίκου διαδόχου τῆς Ἡγεμονίας ἀν ὁ πατὴρ δὲν ἔχη διωρισμένους πρὸ τῆς ἀποθιώσεώς του.

ζ) Φροντίζει ἰδίως περὶ τῆς ἀνατροφῆς καὶ συντηρήσεως τοῦ ἀηλίκου ὀρφανοῦ διαδόχου.

η) Ἐπαγρυπνεῖ καὶ ὑπερασπίζει τὰ δίκαια αὐτοῦ καὶ τὰ τῆς οἰκογενείας του.

187. Ἡ Γερουσία κατὰ τὰς διακοπὰς τῶν συνόδων δὲν ἐμπορεῖ νὰ συνέλθῃ ἢ νὰ κάμῃ οὐδεμίαν πράξιν νομοθετικὴν, ἔχουσαν κῦρος, εἰμὴ, ὅ,τι κατὰ τὴν ὠρισμένην περίπτωσιν τὴν εἰς τὸ 117 ἀρθρον· μολοντοῦτο ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ τὴν ἐπασχολήσῃ, κατ' ἐπιτροπὰς εἰς ἔργα προετοιμαστικὰ τῆς νομοθεσίας.

188. Οἱ Γερουσιασταὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν συνόδων, δὲν ἐμποροῦν νὰ λείψωσιν ἀπὸ τὰ χρέη των χωρὶς πραγματικοῦ τινος φυσικοῦ ἐμποδίου, περὶ τοῦ ὁποίου χρεωστοῦν νὰ εἰδοποιῶσι τὸ συνέδριον· τοῦτο δὲ ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ παιδεύῃ τὴν ἀνευ λόγου ἀπουσίαν.



189. Εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἔχωσι τὴν σταθερὰν διαμονὴν τῶν καὶ νὰ διαμένωσι πάντοτε εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως, παρεκτός ὅταν στέλλωνται διὰ δημοσίον ὑπηρεσίαν.

190. Δι' ἰδίας τῶν ὑποθέσεις δὲν ἐμποροῦν ν' ἀπέλθωσι ἀπὸ τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν διακοπῶν, εἰμὴ λαμβάνοντες τὴν ἄδειαν μὲ ῥητὴν προθεσμίαν παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος· ἂν δὲ χωρὶς αὐτῆς ἀπέλθωσι, λογιζονται ὅτι παραιτοῦνται τὴν Γερουσιαστικὴν ἀρχήν.

191. Ὅστις τῶν Γερουσιαστῶν διὰ γῆρας, ἢ ἄλλο τι, ὑποπέσῃ εἰς σωματικὴν ἀσθένειαν ἢ ἠθικὴν ἀνικανότητα, παύει τῶν χρεῶν του καὶ λαμβάνει τὸ τρίτημόριον τοῦ μισθοῦ του πρὸς ἐξοικονόμησιν, διατρέβων ὅπου θελήσῃ.

§. 4. *Περὶ προτάσεως, συζητήσεως, κυρώσεως τῶν προβουλευμάτων, καὶ ἐπικυρώσεως τῶν νόμων.*

192. Οἱ νόμοι καὶ τὰ ψηφίσματα θέτονται ὑπὸ τῆς Νομοθετικῆς Ἐξουσίας, ἤγουν ὑπὸ τῆς Βουλῆς συμφώνως καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ τοῦ Ἡγεμόνος προβάλλοντος καὶ ἐπικυροῦντος αὐτά.

193. Τὰ διατάγματα γινόμενα κατὰ συνέπειαν νόμων, καὶ αἱ πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων διατάξεις ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος μόνου.

194. Ὁ Ἡγεμὼν μόνον προβάλλει διὰ τῶν Ὑπουργῶν Γραμματέων τὰ προβουλευμάτα εἰς τὰ δύο Νομοθετικὰ συνέδρια.

195. Πᾶν προβούλευμα παρουσιαζόμενον εἰς ἓν τῶν συνεδρίων ἀναγινώσκεται εἰς δύο συνεδριάσεις κατὰ συνέχειαν, καὶ ἂν ἐγκριθῇ εἰς συζήτησιν, ἐπιτρέπεται εἰς ἐπιτροπὴν τινα, ἣτις τὸ συζητεῖ ἰδίως καὶ τὸ ἐπεξεργάζεται, καὶ ἀναφέρει διὰ τοῦ Εἰσηγητοῦ αὐτῆς εἰς πλήρη συνεδρίασιν τὰς σκέψεις καὶ τὰς ὅσας ἔκαμε τροποποιήσεις.

196. Τυπόνεται ἡ ἔκθεσις τοῦ Εἰσηγητοῦ καὶ τὸ προβληθὲν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως προβούλευμα ἀπαραλλάκτως, φέρον εἰς τὸ περιθώριον τὰς γενομένας τροποποιήσεις ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, διὰ νὰ δοθῇ ἐν ἀντίτυπον εἰς καθὲν τῶν μελῶν.

197. Εἰς ἡμέραν ῥητὴν ἀρχίζεται ἡ συζήτησις καὶ αὕτη γίνεται πρῶτον εἰς τὸ ὅλον τοῦ νόμου, ἔπειτα συζητεῖται καὶ ψηφοφορεῖται κατὰ παράγραφον καὶ κατ' ἄρθρον.

198. Καθὲν τῶν μελῶν τοῦ συνεδρίου ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ προτείνῃ προσθήκας καὶ ἀφαιρέσεις ἢ τροποποιήσεις εἰς πᾶν ἄρθρον, αἱ ὁποῖαι ἀποφασίζονται διὰ τῆς πλειοψηφίας.

199. Μετὰ τὴν ψηφοφορίαν ὅλων τῶν ἄρθρων, κάμνει ὁ Εἰσηγητὴς τὴν ἀνακεφαλαίωσιν τῶν συζητήσεων, καὶ ἔπειτα γίνεται καὶ δευτέρα ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ὁλοκληρίας τοῦ προβουλεύματος.

200. Οἱ Ἰπουργοὶ Γραμματεῖς, καὶ μάλιστα ὁ παρουσιάσας τὸ προβούλευμα, παρευρίσκονται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν συζητήσεων, καὶ λαμβάνουν τὴν ἀδειαν νὰ λαλήσωσιν ὡσάκις τὴν ζητοῦσιν.

201. Ἄν τὸ συνέδριον, κατὰ τὴν ἀνωτέρω συζήτησιν, παραδεχθῇ τὸ προβούλευμα, πέμπει αὐτὸ ἐπισήμως εἰς τὸν Ἡγεμόνα διὰ πενταμελοῦς Ἐπιτροπῆς. Ἄν δὲν τὸ παραδεχθῇ, πέμπει ἐπίσημον διακοίνωσιν δι' ὁμοίας Ἐπιτροπῆς, καὶ παρακαλεῖ τὸν Ἡγεμόνα ν' ἀναβάλῃ τὸ προβούλευμα εἰς ὠριμωτέραν σκέψιν.

202. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ὁ Ἡγεμὼν πέμπει αὐτὸ τὸ προβούλευμα εἰς τὸ ἕτερον συνέδριον διὰ νὰ συζητηθῇ καὶ εἰς αὐτὸ κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον. Εἰς δὲ τὴν δευτέραν, ἂν τὸ προβούλευμα ἦναι ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα πρέπει κατὰ τὸ 163 ἄρθρον νὰ πέμπωνται ἐν πρώτοις εἰς τὴν Βουλὴν, ἀναβάλλεται εἰς ὠριμωτέραν σκέψιν· ἂν δ' εἶναι ἄλλο παρὰ τ' ἄνω εἰρημένα, εἶναι κύριος ὁ Ἡγεμὼν νὰ τὸ διαγγεῖλῃ, ἢ μὴ, εἰς τὴν Γερουσίαν. Ὅταν δὲ αὕτη παραδεχθῇ τὴν πρέπουσαν συζήτησιν ἐν τοιοῦτον διαγγελθὲν προβούλευμα, τότε τὸ πέμπει καὶ εἰς τὴν Βουλὴν διὰ νὰ τὸ συζητήσῃ καὶ αὕτη.

203. Εἰς τὰς τροποποιήσεις τὰς γινομένας ὑπὸ τοῦ συζητήσαντος συνεδρίου ἐν πρώτοις τὸ προβούλευμα, ὅταν προσθέσῃ νέας καὶ τὸ ἕτερον, τότε πέμπεται πάλιν τὸ προβούλευμα εἰς τὸ ἕτερον συνέδριον, διὰ νὰ τὸ συζητήσῃ καὶ αὐτό.

204. Ὅταν τὰ δύο συνέδρια δὲν ἐμποροῦν νὰ συμφωνήσωσι διὰ τὰς γενομένας ὑπὸ ἐκατέρων τροποποιήσεις εἰς



τὰ προβουλευµατα, τότε διορίζουσι μικτήν ἐπιτροπήν, δίδοντος τοῦ καθενὸς συνεδρίου ἐννέα μέλη. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἐνασχολεῖται εἰς τὸ νὰ ἐξομαλύνῃ τὰς δυσκολίας, καὶ καθυποβάλλει τὰς πράξεις τῆς ἔπειτα εἰς ἕκαστον τῶν συνεδρίων· ἂν δὲ αὐτὰ δὲν παραδεχθῶσι καὶ τότε τὸ προβούλευµα, ἀναβάλλεται εἰς ὠριμωτέραν σκέψιν, καὶ προτείνεται εἰς τὴν ἐποµένην σύνοδον, ἂν ἦναι ἀναγκαῖον. Εἰς τοιαύτην περίστασιν, ἂν ἔχη καὶ ἡ Κυβέρνησις τινὰς δυσκολίας εἰς τὸ νὰ μὴ παραδεχθῇ τὰς τροποποιήσεις, προσθέτει καὶ αὐτὴ εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐπιτροπὴν τέσσαρας ἐκ τῶν συμβούλων τῆς.

205. Εἰς ἓν προβούλευµα δὲν ἐμποροῦν νὰ γένωσι προθέσεις καὶ ἀφαιρέσεις τοιαῦται, ὥστε νὰ ἀλλοιώνωσιν ὅλως διόλου τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὸ σκοπούµενον τοῦ προβουλεύµατος, καὶ νὰ γεννηθῶσιν ἄλλο διάφορον προβούλευµα.

206. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ λαμβάνῃ ὀπίσω τὸ προβούλευµα, ἐνῶ ἀκόµη συζητεῖται κατ' ἄρθρον ὑπὸ τοῦ συνεδρίου, εἰς τὸ ὁποῖον κατὰ πρῶτον τὸ καθυποβάλλει, καὶ νὰ τὸ ἀναβάλλῃ εἰς ὠριμωτέραν σκέψιν.

207. Ὅταν παραδεχθῶσι καὶ τὰ δύο συνέδρια συμφῶνως τὰ προβαλλόμενα ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως προβουλεύµατα, πέμπονται εἰς τὸν Ἡγεµόνα παρὰ τοῦ τελευταῖον συζητήσαντος αὐτὰ συνεδρίου· καὶ ὁ Ἡγεµὼν ἐντὸς 15 ἡµερῶν δημοσιεύει αὐτὰ µὲ τὴν ἐπικύρωσίν του, λαμβάνοντα τότε ἰσχὺν νόμου.

208. Τὰ δὲ κατὰ ζήτησιν τοῦ ἐνὸς ἢ καὶ τῶν δύο συνεδρίων προβαλλόμενα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν συζήτησιν αὐτῶν προβουλεύµατα, καὶ παραδεχόμενα ὑπ' αὐτῶν, ὁ Ἡγεµὼν εἶναι κύριος νὰ τὰ ἐπικυρώσῃ καὶ νὰ τὰ δημοσιεύσῃ, ἢ μὴ· κατὰ τὴν δευτέραν περίπτωσιν ὅµως προβάλλει εἰς τὴν ἐρχοµένην σύνοδον περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως προβούλευµα· τοῦτο δὲ ἂν γένη παραδεκτὸν πάλιν ὑπὸ τῶν συνεδρίων, τότε λαμβάνει τὴν ἐπικύρωσιν καὶ τὴν δημοσίευσιν παρὰ τοῦ Ἡγεµόνος.

209. Ὅταν ἐν τῶν δύο συνεδρίων δὲν παραδεχθῇ τὸ προβούλευµα, ἀναβάλλεται εἰς ὠριμωτέραν σκέψιν, καὶ προβάλλεται εἰς τὴν ἐρχοµένην σύνοδον· ἂν δὲ καὶ τότε δὲν γενῆ δεκτὸν, παραβλέπεται.

210. Περὶ τὰς ἀρχὰς ἐκάστης συνόδου προβάλλονται ἐν πρώτοις εἰς τὴν Βουλὴν τὰ περὶ τῶν ἐτησίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων προβουλευμάτα.

211. Διὰ τὴν ἐπικυρώσῃ καὶ τὴν δημοσιεύσῃ ὁ Ἡγεμὼν ἐν προβούλευμα ὡς νόμον, πρέπει νὰ συζητηθῆται καὶ νὰ ἐπικυρόνται αὐτὸ τὸ προβούλευμα καὶ ὑπὸ τῶν δύο συνεδρίων κατὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν σύνοδον.

212. Κανὲν προβούλευμα δὲν ἐμπορεῖ νὰ συζητηθῆ ὑπὸ τοῦ ἐνὸς συνεδρίου καὶ ἔπειτα νὰ ἀναβληθῆ διὰ τὴν ἀναβολὴν εἰς τοῦ ἐτέρου τὴν συζήτησιν κατὰ τὴν ἐρχομένην σύνοδον.

213. Περὶ τῶν προβουλευμάτων, ὅσα δὲν ἐπικυρόνται ὁ Ἡγεμὼν, ἀποκρίνεται ὅτι ἀναβάλλει αὐτὰ εἰς ὠριμωτέραν σκέψιν.

214. Ἡ ἀναβολὴ αὕτη δὲν ἐμποδίζει ἀπὸ τοῦ νὰ προβληθῆ πάλιν ἀπὸ μέρος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν αὐτὴν ἢ εἰς τὴν κατόπιν σύνοδον προβούλευμα ἕτερον περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως.

215. Ὁ Ἡγεμὼν κάμνει τὴν ἐπικύρωσιν ἰδιοχείρως, ὑπογράφων εἰς τὸν νόμον, τὸ « Ἐπικυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμου ».

216. Ἡ ἐπικύρωσις αὕτη ἔχει ἐπομένην τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἀνυπερβέτον ἐκτέλεσιν καὶ ἐνέργειαν τοῦ νόμου.

## ΚΕΦ. 5'.

### ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΤΕΛΕΣΤΙΚΟΥ.

#### §. 1. Περὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Ἡγεμόνος.

217. Ἡ ἡγεμονία τῆς Ἑλλάδος εἶναι Συνταγματικὴ, καὶ διαδοχικὴ ἀπὸ πατέρα εἰς γνήσιον υἱὸν διαδιδομένη κατὰ πρωτοτοκίαν ἀρρένογονίας.

218. Ὅταν ὁ διάδοχος διαμείνῃ ἄκληρος, ἡ διαδοχὴ εἰς τὴν Ἡγεμονίαν διαδίδεται κατὰ τάξιν τῆς γεννήσεως μετὰ τῶν γνησίων ἀδελφῶν του, καὶ τῶν ἐκ τούτων πρωτοτόκων· ὅταν δ' ἐκλείψῃ ἡ ἀρρένογονία αὐτῆς τῆς γενεᾶς, τότε γίνεται ἡ υιοθέτησις.

219. Αἱ θυγατέρες καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν γεννώμενοι ἀποκλείονται ἀπὸ τὴν διαδοχὴν.



220. Ὁ διάδοχος πρεσβεύει τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἀναλαμβάνει τὴν Ἡγεμονικὴν Ἐξουσίαν, ἅμα γένη ἐνήλιξ, ἤγουν ἅμα φθάσῃ τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του.

221. Ὁ Ἡγεμὼν εἶναι ὁ ὑπέρτατος Ἄρχων τῆς Πολιτείας, καὶ πρῶτος Πολίτης καὶ Ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

222. ἔχει τὴν Νομοτελεστικὴν Ἐξουσίαν ἀσυμμερίστως.

223. Συμμετέχει τῆς Νομοθετικῆς Ἐξουσίας, ὡς προβάλλων προβουλευμάτα καὶ ἐπικυρόνων καὶ δημοσιεύων τοὺς νόμους.

224. Ἐνεργεῖ τὴν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων Κυβερνητικὴν Ἐξουσίαν διὰ διαφόρων Ἰπουργῶν, καὶ τὴν ἔνοπλον δύναμιν τοῦ Κράτους διὰ διαφόρων Ἀξιωματικῶν.

225. Ἐκλέγει κατὰ τὴν βούλησίν του καὶ ἀλλάσσει τοὺς Ἰπουργοὺς Γραμματεῖς

226. Ἐκλέγει τοὺς Γερουσιαστὰς κατὰ τὸ 167 ἄρθρον.

227. Διορίζει εἰς ὅλα τὰ ὑπουργήματα καὶ ἀξιώματα κατὰ τὰ 69 καὶ 70 ἄρθρα καὶ προσδιορίζει τὰ καθήκοντα τῶν ὄντων εἰς ἕκαστον αὐτῶν.

228. Φροντίζει περὶ τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους.

229. Ἰπερασπίζει τὰ κοινὰ τοῦ ἔθνους δίκαια καὶ τὰ τοῦ καθενὸς Ἑλλήνου ἰδίως, καὶ φροντίζει περὶ τῆς εἰς ἕκαστον ἀποδόσεως τοῦ δικαίου του διὰ τῶν νομίμων Δικαστηρίων.

230. Διορίζει τοὺς Δικαστὰς, καὶ ἀγρυπνεῖ εἰς τὸ νὰ ἐκτελῶσιν οὗτοι ἀπαθῶς καὶ ἀδεκάστως τὰ χρέη των, καὶ νὰ ἐκτελῶνται αἱ ἀποφάσεις τῶν Δικαστηρίων.

231. Προστατεύει καὶ ἐνισχύει μετὰ τοῦ Νομοθετικοῦ τὴν κοινὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ ἔθνους· ἀνταμείβει τοὺς βελτιοῦντας καὶ ἐπιταχύνοντας αὐτὴν, ἢ τοὺς ἐφευρίσκοντας τι σφιντελεστικὸν εἰς τὴν πρόοδον τῶν τεχνῶν καὶ τῆς βιομηχανίας κατὰ τὰ 99 καὶ 100 ἄρθρα.

232. Ὄρίζει τὰ περὶ νομισμάτων μετὰ τοῦ Νομοθετικοῦ κατὰ τὸ 95 ἄρθρον, τὰ ὅποια φέρουσι κατὰ προτομὴν τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ τὸνομα.

233. Ἐκδίδει διατάγματα κατὰ τοὺς νόμους καὶ διατάξεις πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων· ὅλα δὲ τὰ ἐκδιδόμενα

προσυπογράφει και σφραγίζει ὁ Ὑπουργὸς Γραμματεὺς εἰς τοῦ ὀποίου τὸν κλάδον ἀνάγονται.

**234.** Ὁ Ἡγεμὼν εἶναι ἀνεύθυνος καὶ ἀπαραβίαστος. Οἱ ὑπ' αὐτὸν καὶ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἐνεργοῦντες Ὑπουργοὶ Γραμματεῖς εἶναι ὑπεύθυνοι.

**235.** Κινεῖ τὰς κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν δυνάμεις· δὲν διοικεῖ ὅμως αὐτὰς ποτὲ αὐτοπροσώπως, ἀλλὰ δι' ἀξιωματικῶν ὑπευθύνων.

**236.** Δὲν ἐκστρατεύει ποτὲ εἰς πόλεμον, οὐδ' ἐξέρχεται ἔξω τῆς Ἐπικρατείας, οὐδ' αὐτὸς οὐδ' ὁ διάδοχός του, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ Νομοθετικοῦ.

**237.** Κηρύττει πόλεμον, κλείει εἰρήνην, κάμνει συνθήκας συμμαχίας καὶ ἐμπορίου κλπ. κατὰ τὸ 101 ἄρθρον.

**238.** Ἀνταποκρίνεται μὲ τὰς ξένας Δυνάμεις, πέμπει πρέσβεις καὶ διπλωματικούς Ὑπουργοὺς, Προξένους, Πράκτορας κλπ. εἰς τὰς ξένας Ἐπικρατείας καὶ δέχεται παρ' αὐτῶν παρομοίως.

**239.** Διορίζει κατὰ πενταετίαν συμφώνως μετὰ τοῦ ἐνὸς συνεδρίου τοῦ Νομοθετικοῦ τοὺς μηνιαίους μισθοὺς τῶν μελῶν τοῦ ἐτέρου.

**240.** Συγκαλεῖ κατὰ τοὺς ὀρισμένους καιροὺς τὰς πρὸς ἐκλογὴν τῶν Ἀντιπροσώπων συνάξεις τῶν πολιτῶν.

**241.** Συγκαλεῖ τὸ Νομοθετικὸν σῶμα εἰς τακτὰς συνόδους καὶ εἰς ἐκτάκτους, ὅταν ἡ χρεία τὸ καλῆ· καταπαύει τὰς συνόδους μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ὀρισμένου καιροῦ, καὶ παρατείνει αὐτὰς κατὰ τὰς χρείας τῆς Ἐπικρατείας, πλειότερον τῶν τριῶν μηνῶν.

**242.** Κάμνει τὴν ἐναρξίν τῶν συνόδων αὐτοπροσώπως, ἐκθέτων εἰς αὐτὰς τὰ περὶ τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων τοῦ Κράτους.

**243.** Ἀναβάλλει τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς, ἢ καὶ διαλύει αὐτὴν ὀλοτελῶς εἰς τινα ἐποχὴν καὶ μετὰ τὴν ἐναρξίν αὐτῶν τῶν συνόδων, ὅταν εὕρῃ αὐτὴν παραβαίνουσιν τοὺς Συνταγματικούς νόμους, ἢ ζητοῦσαν νὰ προσβάλλῃ τὰ δίκαια τοῦ ἔθνους ἢ τοῦ Ἡγεμόνος· διορίζει ὅμως ἀμέσως νὰ γένωσι νέαι ἐκλογαὶ Ἀντιπροσώπων κατὰ τὸ 157 165 ἄρθρον.

**244.** Ὁ Ἡγεμὼν ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ συγκατανεύῃ εἰς συγχωρήσεις καὶ ἀμνηστίας κοινὰς, ὅταν αἱ περιστάσεις ἀπαιτῶσι τοῦτο πρὸς σωτηρίαν τοῦ ἔθνους.



245. Διὰ φιλανθρωπίαν καὶ ἐπιείκειαν, καὶ διὰ λόγους ἰσχυροῦς, ἐμπορεῖ νὰ μεταβάλλῃ τὴν κεφαλικὴν ποινὴν καὶ τὴν διὰ βίου ἢ τὴν πολυχρόνιον δέσμευσιν, κατὰ σύστασιν τοῦ Δικαστηρίου.

246. Δὲν ἐμπορεῖ νὰ τᾶξῃ κἀνένα φόρον, δασμὸν, ἢ δόσιμον, ἢ εἰσπραξιν ὅποιανδήποτε, ἢ δάνειον νὰ κάμῃ χωρὶς νόμου, ἢ ψηφίσματος συζητηθέντος καὶ παραδεχθέντος ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ σώματος.

247. Δὲν εἰσέρχεται εἰς κἀνὲν τῶν δύο συνεδρίων, εἰμὴ κατὰ τὴν ἔναρξιν καὶ παύσιν τῶν συνόδων.

248. Δὲν ἐμπορεῖ νὰ δώσῃ εἰς κἀνένα ἄνθρωπον, ἢ εἰς κἀνὲν σύστημα ἀνθρώπων οἰωνδήποτε, προνόμια κἀνεὸς εἶδους προσωπικὰ ἢ κληρονομικά.

249. Κοιμητεῖται καὶ Βαρωνεῖται, ἢ πρωτοτοκίας δικαιώματα, ἢ ἄλλαι παρόμοιαι ἀπολαύσεις ἐξαιρετικαὶ ἀποκτημάτων, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δὲν ἐμποροῦν νὰ συστηθῶσιν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος.

250. Ὁ Ἡγεμὼν, ἢ ὁ διαδεχόμενος τὴν Ἡγεμονίαν, πρὶν ἀναλάβῃ τὰ τῆς ἡγεμονικῆς ἔξουσίας, ὀρκίζεται ἐνώπιον τῆς Γερουσίας, ὅτι θέλει σεβάσθαι καὶ προστατεύει τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τῆς Ἐπικρατείας, καὶ θέλει ὑπερασπίζει καὶ διασώζει ἀπαραιμίωτον τὸ πολιτικὸν Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος, ὁμοῦ δὲ καὶ τὰ δίκαια τοῦ λαοῦ.

## §. 2. Περὶ Ὑπουργῶν Γραμματέων.

251. Ὁ Ἡγεμὼν ἔχει κατ' ἰδίαν του ἐκλογὴν ἐν συμβούλιον ἐκτελεστικὸν τῶν νόμων, συγχροτούμενον ἀπὸ Ὑπουργοῦς Γραμματεῖς.

252. Οἱ Ὑπουργοὶ Γραμματεῖς εἶναι ἑπτὰ τὸ πολὺ·

α. ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν· β. ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν· γ. ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν· δ. ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν· ε. ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν· ς. ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως· ζ. ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

253. Οἱ Ὑπουργοὶ Γραμματεῖς, ὅλοι κοινῶς συμβουλευόμενοι μετὰ τοῦ Ἡγεμόνος, ἐκτελοῦσιν ἰδίως ἕκαστος τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸν ἰδίον του κλάδον ὑποθέσεις.

254. Ἐνεργοῦν τοὺς νόμους ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἡγεμόνος καὶ τὰ διατάγματα, καὶ τὰς διατάξεις αὐτοῦ.

255. Δημοσιεύουν και εκτελοῦν ὅσα ἐκδίδονται μὲ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Ἡγεμόνος, προσυπογραφόμενος ἕκαστος εἰς ὅσα ἀνάγονται εἰς τὸν ἴδιόν του κλάδον.

256. Εἶναι ὑπεύθυνοι δι' ὅσα πράττουν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων, καὶ δίδουσι λόγον περὶ τῶν καταχρήσεων τῶν ἰδίων των ὑπαλλήλων, ὅσους ἢ αὐτοὶ ἀπ' εὐθείας διορίζουσιν ἢ προβάλλουσιν εἰς τοῦ Ἡγεμόνος τὴν ἐκλογὴν.

257. Κάνεις τῶν Ὑπουργῶν Γραμματέων δὲν ἐμπορεῖ νὰ λαμβάνη μέρος ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς ἐνοικίασιν προσόδων τῆς Ἐπικρατείας ἢ Ἐθνικῶν κτημάτων ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως ἐκ τοῦ ὑπουργήματός του.

§. 3. *Περὶ ἐκτελέσεως τῆς εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν  
Γραμματέων, καὶ τῶν λοιπῶν Ὑπαλλήλων.*

258. Οἱ Ὑπουργοὶ Γραμματεῖς εἶναι ὑπεύθυνοι καὶ ἐγκαλοῦνται ὑπὸ τῆς Βουλῆς διὰ τὴν μὴ ἐνέργειαν νόμου, διὰ προδοσίαν, κατάχρησιν ἢ κακοεξόδευσιν τῶν δημοσίων χρημάτων, καὶ δι' ὑπογραφὴν των εἰς διατάξεις, ἢ διατάγματα ἀντιβαίνοντα εἰς τοὺς κειμένους νόμους.

259. Ὁ ἐγκαλούμενος δὲν ἐμπορεῖ νὰ προφασισθῇ, ὅτι ἔλαβε προφορικὴν ἢ ἔγγραφον διαταγὴν παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν ἐκείνης ἔπραξε τὸ δι' ὃ ἐγκαλεῖται.

260. Ἡ Βουλὴ ἐξετάζει τὰς κατὰ τῶν Ὑπουργῶν Γραμματέων γινομένας κατηγορίας παρὰ τῶν ἰδίων της μελῶν καὶ ὅταν διὰ τῶν πλειόνων ψήφων γενῆ δεκτὴ ἢ κατηγορία ἐνάγει αὐτοὺς εἰς τὴν Γερουσίαν.

261. Ἡ Γερουσία, ἅμα γενομένης τῆς ἀγωγῆς, διορίζει προεξεταστικὴν Ἐπιτροπὴν ἀπὸ τρεῖς Γερουσιαστὰς καὶ προεδρευομένην ὑπὸ τοῦ γηροντοτέρου αὐτῶν. Αὕτη δὲ, ἀφοῦ ὀρκωθῇ, ἀρχίζει τὰς ἐργασίας της.

Ὅταν συγκροτηθῇ συνεδρίασις διὰ ν' ἀναγνωσθῇ ἢ ἀναφορὰ τῆς προεξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, τότε ἡ Γερουσία κρίνει περὶ τῆς κατηγορίας καὶ ἀποφασίζει κατὰ τὰ ἐκτεθέντα διδόμενα, ἂν ἡ κατηγορία εἶναι δεκτὴ ἢ μὴ. Ἐὰν γένη δεκτὴ, διορίζει ῥητὴν ἡμέραν συνεδριάσεως, καθ' ἣν μετασχηματίζεται εἰς Δικαστήριον προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς.



Ὁ Πρόεδρος ὀρκίζει τοὺς Γερουσιαστὰς τὸν ἐξῆς ὄρκον·  
 « Ὀρκίσεσθε ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων νὰ προσέξετε εἰς  
 » τὴν κατηγορίαν, ἣ ὁποία θ' ἀναγνωσθῆ ἀπὸ τὸν Πρόεδρον  
 » τῆς προσεξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς· νὰ μὴ προδώσετε τὰ  
 » δίκαια οὔτε τοῦ κατηγορουμένου, οὔτε τῆς κοινωνίας· νὰ  
 » μὴ ἐπηρεασθῆτε μήτε ἀπὸ προσωπικὸν μῖσος, μήτε ἀπὸ  
 » φόβον ἢ συμπάθειαν· νὰ ἀποφασίσητε βάζοντες βάσιν εἰς  
 » τὴν κατηγορίαν καὶ ἀπολογίαν τοῦ κατηγορουμένου με  
 » τὴν ἀφιλοπροσωπίαν ἐκείνην, ἥτις ἀνήκει εἰς τὸν δίκαιον  
 » καὶ ἐλεύθερον ἄνθρωπον. »

Μετὰ τὸν ὄρκον ἀρχίζει ἡ ἐξέτασις τοῦ ἐγκλήματος γι-  
 νομένη ἀπὸ μόνον τὸν Πρόεδρον· κατόπιν γίνονται αἱ κατη-  
 γορίαι καὶ αἱ συνηγορίαι, εἰς τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων δὲν  
 εἶναι συγχωρημένον εἰς κανένα τῶν Γερουσιαστῶν νὰ ὁμιλήσῃ  
 τί ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ κατηγορουμένου, ἐξὼ μόνον ὅταν ἐρωτῶν-  
 ται ὡς μάρτυρες.

Ἐν τῶν μελῶν τῆς προσεξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς κατηγορεῖ,  
 ἐπέχον τόπον ἐθνικοῦ ἢ δημοσίου συνηγόρου.

Τελειωθείσης τῆς δικογραφίας, ὁ Πρόεδρος, ἢ ἄλλος τις τῶν  
 συνέδρων διοριζόμενος ὡς Ἀντιπρόεδρος, κάμνει τὴν ἀνακεφα-  
 λαίωσιν τῆς δίκης, καὶ προβάλλει τὴν ψηφοφορίαν ἐρωτῶν  
 τοὺς συνεδριάζοντας, ἂν νομίζωσι τὸν ἐγκαλούμενον ἔνοχον  
 τοῦ δεῖνος ἐγκλήματος δι' ὃ ἐκατηγόρηθη.

Τὰ δύο τρίτα τῶν φερομένων ψήφων εἰς πλήρη συνεδρίασιν  
 εἶναι ἱκανὰ εἰς ἐξέλεγχιν καὶ ἀπόφασιν τοῦ ἐγκλήματος· ὁ  
 οὕτω δὲ φωραθεὶς ἔνοχος, κηρύττεται ἔκπτωτος τοῦ ὑπουργή-  
 ματός του, καὶ καταδικάζεται εἰς τὴν ποινὴν τὴν τεταγμένην  
 παρὰ τοῦ νόμου εἰς τὸ ἐγκλημα.

262. Οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι ἐγκαλοῦνται διὰ προδοσίαν,  
 κατάχρησιν τῶν δημοσίων χρημάτων, παραβίασιν τῶν δι-  
 καίων τῶν πολιτῶν, καὶ παράβασιν τῶν νόμων, ἢ τῶν ὅσων  
 λαμβάνουν διαταγῶν ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρους των.

263. Οἱ Ὑπουργοὶ Γραμματεῖς ἐμποροῦν νὰ κινήσωσιν  
 ἀγωγὴν εἰς τὴν Γερουσίαν ἐναντίον τῶν εἰς τὸν κλάδον των  
 ὑπαγομένων ὑπαλλήλων καὶ δικαζομένων ὑπὸ τῆς Γερουσίας,  
 ἥτις δικάζει αὐτοὺς κατὰ τὸ ἀνωτέρω 261 ἄρθρον. Οἱ δὲ λοι-  
 ποὶ, ὅσοι δὲν εἶναι δικάσιμοι ὑπὸ τῆς Γερουσίας, ἐγκαλοῦνται  
 διὰ τῶν δημοσίων συνηγόρων εἰς τὸ ἀμμόδιον Δικαστήριον.

## ΚΕΦ. Ζ΄.

## ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥ.

§. 1. *Περὶ Δικαστῶν.*

264. Ἡ Δικαστικὴ ἐξουσία εἶναι ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὰς ἄλλας δύο.

265. Δικάζει κατὰ τοὺς γραπτοὺς νόμους τοῦ ἔθνους.

266. Ἐνεργεῖται δι' ἰδίων Δικαστῶν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἡγεμόνος.

267. Ἐξαιρουμένων τῶν διοριζομένων περιστάσεων εἰς τὸ παρὸν Σύνταγμα, καθ' ἃς δικάζει ἡ Γερουσία, δὲν ἐμπορεῖ τὸ Νομοθετικὸν σῶμα, οὔτε ὁ Ἡγεμὼν, εἰς κάμμίαν περιστάσιν νὰ ἐνεργῶσι τὴν Δικαστικὴν ἐξουσίαν, οὔδὲ νὰ ἀναβάλλωσιν ὑπόθεσιν τινα δικαζομένην, ἢ νὰ ἀνακινήσωσι τὰς δικασθείσας ὑποθέσεις, οὔδὲ νὰ ἐξαιρέσωσι τινα ἄνθρωπον, ἢ ὑπόθεσιν ἀπὸ τὰς διωρισμένας ὑπὸ τοῦ νόμου διατυπώσεις καὶ τὴν δικαιοδοσίαν.

268. Οἱ Δικασταὶ ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος, διοριζόμενοι ἀπὸ τὰς κατωτέρας εἰς τὰς ἀνωτέρας δικαστικὰς Ἀρχὰς κατὰ προβιβασμὸν.

Μετὰ δέκα ἔτη ἀπὸ τῆς σήμερον θέλουσι διορισθῆ διὰ βίου Δικασταὶ, ὅσοι ἐξ αὐτῶν μετέλθωσι τιμίως τὴν δικαστικὴν Ἀρχὴν, καὶ ἔχουσι τὰς ἀναγκαίας δικαστικὰς γνώσεις.

269. Οἱ Δικασταὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν κατάχρησιν τῆς ἐξουσίας των καὶ διὰ τὰ ὅσα κάμνουσι λάθη μετερχόμενοι τὰ τῶν ἰδίων των καθηκόντων.

270. Γίνονται ἀργοὶ ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος προσωρινῶς, ὅταν δικασθέντες ἀδικήσωσι τινα τῶν δικαζομένων, καὶ καθαιροῦνται κρινόμενοι ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου, ὅταν εὐρεθῶσιν ἔνοχοι, λαμβάνοντες καὶ τὴν ἐπιβαλλομένην ποινὴν ὑπὸ τῶν νόμων.

271. Εἰς διάστημα ἑνὸς ἔτους καὶ μιᾶς ἡμέρας δύναται ὁ ἀδικηθεὶς, ἢ πᾶς ἄλλος πολίτης, νὰ δώσῃ ἀναφορὰν εἰς τὸν Ἡγεμόνα, ἢ εἰς τὸ Νομοθετικὸν σῶμα, καὶ νὰ ἐγκαλέσῃ τὸν Δικαστὴν διὰ κατάχρησιν τῆς ἐξουσίας του, δεκασμὸν, δόλον, μεροληψίαν, δωροδοκίαν ἢ ἀργυροληψίαν καὶ διαστροφὴν μαρτύρων ἢ μαρτυριῶν.

272. Οἱ Εἰρηνοδίκαι ἐγκαλοῦνται διὰ τ' ἄνω εἰρημένα



εις τὰ ἀμέσως μετὰ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν ἀνώτερα δικαστήρια, καὶ κρίνονται ὑπ' αὐτῶν.

273. Οἱ εἰς τὰ ἄλλα δικαστήρια παρὰ τὸ Ἀνώτατον διοριζόμενοι Δικασταί, μετὰ ἓν ἢ δύο ἔτη, μεταθέτονται ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλης πόλεως Δικαστήριον.

274. Θέλει λάβει πρόνοιαν ἡ Νομοθετικὴ ἐξουσία, διὰ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ μετέπειτα ἓν εἶδος ὀρκωτῶν, ἢ κληρωτῶν, Κριτῶν διὰ τὰς ἐγκληματικὰς δίκας.

## §. 2. Περὶ Δικαστηρίων.

275. Τριῶν εἰδῶν Δικαστήρια ὑπάρχουσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὰ Πολιτικά, τὰ Ἐγκληματικά καὶ τὰ Στρατιωτικά.

276. Τὰ Πολιτικά Δικαστήρια δικάζουσι τὰς ἐκ τῆς δόσοληψίας ἢ τοῦ ἐμπορίου καὶ ἐκ τῶν διαφορῶν σχέσεων τῶν πολιτῶν συμβαινούσας μεταξὺ αὐτῶν διαφοράς.

277. Τὰ Ἐγκληματικά δικάζουσι περὶ τῶν ἐγκλημάτων.

278. Τὰ Στρατιωτικά κρίνουσι τοὺς ἐναγομένους δι' ἐγκλήματα, ἀλλὰ ὑποκειμένους εἰς τὴν στρατιωτικὴν τάξιν, καὶ τοὺς συνενόχους καὶ συναιτίους μὲ τὸν στρατιωτικόν. Τὰ αὐτὰ στρατιωτικά Δικαστήρια κρίνουσι καὶ τὰ τῆς ληστείας καὶ πειρατείας ἐγκλήματα.

279. Καθὲν εἶδος τῶν δικαστηρίων τούτων θέλει ἔχει καὶ ἰδίαν διαδικασίαν.

280. Τὰ Πολιτικά καὶ Ἐγκληματικά δικαστήρια θέλουν συστηθῆ εἰς τὸ ἐξῆς ὡς διορίζει τὸ Κ' ψήφισμα τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

281. Τρεῖς βαθμοὶ δικαιοδοσίας θέλουν διορισθῆ ὁ τῶν Πρωτοκλήτων, ὁ τῶν Ἐκκλήτων καὶ ὁ τοῦ Ἀνωτάτου.

282. Οἱ Εἰρηνοδίκαι θέλουν φυλαχθῆ συστηνόμενοι κατὰ Κοινότητος καὶ ἐπιφορτιζόμενοι καὶ τὰ τοῦ ἐπανορθωτικοῦ δικαστοῦ χρέη.

283. Θέλει συστηθῆ προσεχῶς εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἓν Ἀνώτατον δικαστήριον, διαιρούμενον εἰς τρία τμήματα, ἐξ ὧν τὸ πρῶτον τμήμα δικάζει τελευταῖον τὰς περὶ δικαιοδοσίας συμπιπτούσας διαφωνίας, καὶ τὰς περὶ τῶν δικαίων τῶν πολιτῶν, ἢ τῶν τοῦ Ἐθνικοῦ ταμείου δικαιομάτων ἀμφισβητήσεις, τὰς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως γενομένας.

Τὸ δεύτερον, λεγόμενον Ἀκυρώτικόν, ἀναθεωρεῖ τὰς κρισολογίας, ἂν ἔγειναν κατὰ τὰς νομικὰς διατυπώσεις.

Τὸ τρίτον, ὀνομαζόμενον Λογιστελεγκτικόν Κριτήριον, ἐρευνᾷ καὶ ἐξετάζει τοὺς λογαριασμοὺς τῶν διαχειριζόντων τὰ δημόσια χρήματα ὑπαλλήλων.

Καὶ τὰ τρία δὲ ταῦτα τμήματα ἠνωμένα εἰς Ἀνώτατον δικαστικόν Συνέδριον δικάζουσι τοὺς ἐγκαλουμένους δικαστὰς τῶν ἄλλων δικαστηρίων καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν διαφόρων κλάδων τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν τῶν σημειωθέντων εἰς τὸ 184 ἄρθρον.

284. Τὰ μέλη τοῦ Ἀνωτάτου δικαστηρίου τούτου ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος διὰ βίου, ἀλλὰ μετὰ δέκα ἔτη· καὶ δικάζονται ὑπὸ τῆς Γερουσίας, ὅταν ἐγκαλεσθῶσιν ὅτι παραβαίνουν τὰ καθήκοντά των.

285. Ἄλλου εἴδους δικαστήρια ἐξαιρετικὰ ἢ ἔκτακτα, ἢ ἐπιτροπαὶ δικαστικαί, δὲν ἐμποροῦν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ συστηθῶσιν εἰς τὸ ἐξῆς.

286. Δὲν ἐμποροῦν νὰ ἐμποδισθῶσι πότε οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τοῦ νὰ δικάζωνται δι' ὅλας τὰς διαφορὰς των, ἐκτὸς τῶν ἐγκληματικῶν, δι' αἰρετοκρισίας, ἐκλεγομένων τῶν αἰρετῶν Κριτῶν ἀπὸ ἀμφοτέρω τὰ διαφερόμενα μέρη.

287. Αἱ μετὰξὺ συγγενῶν συμβαίνουσαι διαφοραὶ δικάζονται νομίμως ἀπὸ οἰκογενειακὰ συμβούλια, συστηνόμενα ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ ἀπὸ τοὺς στενωτέρους συγγενεῖς ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.

288. Αἱ ἐξ ὅλων τῶν κοινωνικῶν σχέσεων πηγάζουσαι συμφωνίαι, καὶ αἱ ἀπὸ συναλλαγμάτων ὑποθέσεις, αἱ γενόμεναι πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, θέλουσι δικάζεσθαι καὶ ἀποφασίζεσθαι κατὰ τὰς βάσεις ἐφ' ὧν στηρίζονται, χωρὶς νὰ παραβιάζωνται εἰς τὸ παραμικρὸν τὰ ἔγγραφα καὶ αἱ συνθήκαι αἱ γενόμεναι ἐπὶ καλῇ πίστει, καὶ κατὰ τὰς ἐπικρατούσας τοπικὰς συνηθείας· τὰ δὲ περὶ γάμων θέλουσι φυλάττεσθαι ἀπαράβατα, ὅπως ἂν ἔγειναν μέχρι τοῦ παρόντος.

289. Αἱ κρισολογίαι γίνονται δημοσίως, παρεκτὸς μόνον ὡσάκις ἢ δημοσιότης προσβάλλει τὴν σεμνότητα· περὶ τούτου δὲ ἀποφασίζει τὸ Δικαστήριον.

290. Αἱ ἀποφάσεις τῶν Δικαστηρίων γίνονται πάντοτε δημοσίως.



291. Ἔως ὅτου δημοσιευθῶσι κώδικες νόμων κατὰ τὸ 118 ἄρθρον, οἱ Βυζαντινοὶ νόμοι τῶν Ῥωμαίων καὶ Χριστιανῶν Αὐτοκρατόρων, τὸ Ἀπάνθισμα τῶν ἐγκληματικῶν νόμων τῆς Β'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ οἱ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας δημοσιευόμενοι, ἔχουν ἰσχύν· εἰς δὲ τὰ ἐμπορικὰ ἰσχὺν νόμου ἔχει ὁ ἐμπορικὸς τῆς Γαλλίας Κώδῆξ· καὶ εἰς τὰ στρατιωτικὰ ὡσαύτως ἔχουν ἰσχὺν οἱ παραδεδεγμένοι Γαλλικοὶ στρατιωτικοὶ νόμοι.

### Προσθήκη.

292. Οἱ παρόντες συνταγματικοὶ νόμοι ὑπερισχύουν ἀπὸ ὅλους τοὺς προεκδοθέντας· Οἱ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας θετόμενοι νόμοι ὑπερισχύουν ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοτέρους.

293. Τὰ χρώματα τοῦ ἐθνικοῦ σημείου καὶ τῶν σημαιῶν τῆς θαλάσσης καὶ τῆς ξηρᾶς εἶναι τὸ κυανοῦν καὶ λευκόν.

294. Ἡ σφραγὶς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας καὶ τὸ ἐθνικὸν σημεῖον εἶναι ὁ Φοῖνιξ· ἐκάστης δ' ἐπαρχίας, θέλει εἶσθαι τὸ παλαιὸν αὐτῆς σύμβολον.

## ΤΑ ΕΠΙΣΥΝΑΠΤΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

### Ὁρκος τοῦ Ἑλληνοῦ.

Ὁρκίζομαι εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος, καὶ τῆς Πατρίδος μου Ἑλλάδος, νὰ συντρέχω πάντοτε εἰς ὑποστήριξιν τῆς ἐλευθερίας καὶ εὐδαιμονίας τοῦ ἔθνους μου θυσιάσων ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ αὐτὴν μου τὴν ζωὴν, ἐὰν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ.

Ὁρκίζομαι προσέτι νὰ ὑποτάσσωμαι εἰς τοὺς καθεστῶτας νόμους τῆς Πατρίδος μου, ν' ἀγωνίζωμαι ὑπὲρ τῆς συντηρήσεως αὐτῶν, καὶ νὰ μὴ γένω ποτὲ μέλος κάμμιᾶς Ἑταιρίας μυστικῆς πρὸς ἀνατροπὴν τῶν καθεστῶτων, ἢ πρὸς ἐπιβουλήν κατὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ ἔθνους.

### Ὁρκος τοῦ Πολίτου.

Ὁρκίζομαι εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος καὶ τῆς Πατρίδος, νὰ συντρέχω μ' ὅλας μου τὰς δυνάμεις εἰς ὑποστήριξιν τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας· νὰ φυλάττω καὶ νὰ ἐκπληρῶ ἀδόλως καὶ ἀπαραδάτως τὰ καθήκοντα τοῦ Πολίτου, νὰ σέβωμαι τὰ δίκαια τῶν συμπολιτῶν μου, ν' ἀγα-

νίζωμαι εἰς διατήρησιν τῶν καθεστῶτων νόμων τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ μὴ ἐπιβουλευθῶ ποτέ, οὐδὲ νὰ προδώσω τὰ καθεστῶτα, οὐδὲ τὰ δίκαια τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ ἔθνους καὶ τὴν χρεω-  
στομένην πρὸς αὐτὸν πίστιν.

Ὁρκος τοῦ Ἀντιπροσώπου.

Ὁρκίζομαι εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδικιρέτου Τριάδος, νὰ διατηρῶ καὶ εἰς τὰς βουλὰς καὶ εἰς τὰς πράξεις μου τοὺς Συνταγματικούς νόμους τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, καὶ εἰς κάμμίαν περίστασιν, οὔτε διὰ κάμμίαν πρόφασιν νὰ παρεκτραπῶ, οὔτε νὰ συγχωρήσω νὰ παρεκτραπῶσιν ἄλλοι ἀπὸ αὐτούς.

Ὁρκίζομαι προσέτι νὰ εἶμαι ὑπέρμαχος τῆς Ἐθνικῆς Ἀνεξαρτησίας καὶ ὑπερασπιστῆς τῆς ἐλευθερίας, τῆς εὐδαιμονίας καὶ τῶν δικαιωμάτων ἐνὸς ἐκάστου τῶν συμπολιτῶν μου καὶ κοινῆς ἰσότητος τοῦ λαοῦ, σεβόμενος καὶ τὰ δίκαια τῆς ἐξουσίας τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ ἔθνους νὰ βουλευώμαι καὶ ν' ἀποφασίζω κατὰ τὸ δίκαιον καὶ ἐν συνειδήσει, καὶ νὰ μὴ δεχθῶ ποτέ ἀπὸ κανένα διὰ κάμμίαν πρόφασιν, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὸ παραμικρὸν ὄφρον, ἢ ὑπόσχεσιν κάμμίαν διὰ νὰ δώσω τὴν ψήφον μου κατὰ τὴν ἀρέσκειαν ἄλλου ἐνκντίον τῆς συνειδήσεώς μου, καὶ πρὸς βλάβην τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ.

Ὁρκος τοῦ Γερουσιαστοῦ.

Ὁρκίζομαι εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδικιρέτου Τριάδος νὰ διατηρῶ καὶ εἰς τὰς βουλὰς καὶ εἰς τὰς πράξεις μου τοὺς Συνταγματικούς νόμους τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, καὶ εἰς κάμμίαν περίστασιν, οὔτε διὰ κάμμίαν πρόφασιν νὰ παρεκτραπῶ, οὔτε νὰ συγχωρήσω νὰ παρεκτραπῶσιν ἄλλοι ἀπὸ αὐτούς.

Ὁρκίζομαι προσέτι νὰ ἦμαι ἀδόλως καὶ ἐν καθαρῷ συνειδῶτι ὑπέρμαχος τῶν κοινῶν δικαίων τοῦ ἔθνους, καὶ ὑπερασπιστῆς τῆς νομίμου ἐξουσίας τοῦ ἡγεμόνος καὶ τῶν δικαίων αὐτοῦ καὶ τῆς οικογενείας του νὰ μὴ δεχθῶ κανένα νόμον παραβαίνοντα ἢ καταλύοντα τοὺς Συνταγματικούς νόμους, ἢ παραβιάζοντα τὴν νόμιμον Ἀνεξαρτησίαν καὶ τὰ δίκαια κάμμιας τῶν τριῶν Ἐξουσιῶν τοῦ Πολιτικοῦ Κράτους, οὐδὲ τὰ τοῦ λαοῦ.

Ὁρκίζομαι τέλος, νὰ μὴ δώσω ποτέ τὴν ψήφον μου ἐναν-



τιον τῆς συνειδήσεώς μου λαμβάνων δῶρον ὁποιονδήποτε, ἢ ἀποβλέπων εἰς ἀνταμοιβήν, χάριν ἢ ὑπόσχεσιν, ἢ ἰδιοτέλειαν κάμμίαν, μηδὲ νὰ στέρξω ποτὲ κανένα τῶν συναδελφῶν μου γενόμενον διὰ τὰ τοιαῦτα ἐπίορκον καὶ παραβάτην τῶν καθηκόντων τοῦ Γερουσιαστοῦ.

Ψήφισμα ΚΑ'  
τοῦ Κώδικος.

## Η ΕΘΝΙΚΗ

### Ε'. ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Θεωρήσασα, ὅτι διὰ τῆς Θείας ἀντιλήψεως, καὶ τῆς προστάσιος τῶν Σ. Συμμάχων Δυνάμεων, τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἔφθασεν εἰς τὸν ὅποιον προέθετο ἀπ' ἀρχῆς σκοπόν.

Οφείλουσα, κατὰ τὰς εὐχὰς τοῦ Ἔθνους, νὰ θέσῃ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ἐθνικοῦ δικαίου τὰ προσκτηθέντα δικαιώματα διὰ τῶν μακροχρονίων δυστυχημάτων καὶ θυσιῶν του, καὶ τὰ ὅποια ἐπαγγέλλεται ἀγαθὰ ἢ πολιτικὴ του ἀνεξαρτησία, τὴν ὁποίαν ἐπεσφράγισεν ἢ δικαιοσύνη τῶν Σ. Συμμάχων.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. Β'. ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεὶ Δ'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, διὰ τοῦ ὁποίου καθιεροῦνται αἱ βάσεις τοῦ Πολιτικοῦ τῆς Ἑλλάδος Συντάγματος.

Θεωρήσασα τὸ καθυποβληθὲν σχέδιον τοῦ Πολιτικοῦ Συντάγματος παρὰ τῆς διορισθείσης Ἐπιτροπῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 3 πράξεως τῆς Δ' Συνεδριάσεως μετὰ τῶν εἰς αὐτὸ παρεπομένων.

Συζητήσασα κατ' ἄρθρον τὸ διαληφθὲν σχέδιον, καὶ τὰ παρεπόμενα, προσθαφαιρέσασα, ἐπιδιορθώσασα, καὶ ἐγκρίναςα, ὡς ἔχει ἐνταῦθα.

Πληροφορηθεῖσα τελευταῖον τὴν εὐχταίαν ἐκλογὴν τοῦ Κυριάρχου Ἡγεμόνος τῆς Ἑλλάδος.

Ψήφίζει.

Α'. Τὸ παρὸν Σύνταγμα, μετὰ τῶν εἰς αὐτὸ πα-

ρεπομένων, αναγνωρίζεται ὡς θεμελιώδης Νόμος τοῦ ἔθνους, ὑπὸ τὸ ὄνομα Πολιτικὸν Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος.

Β'. Θέλει καθυποβληθῆ εἰς τὸν ἐκλεχθέντα Κυριάρχην Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ ἐπικυρωθῆ.

Γ'. Ἐὰν ὁ Κυριάρχης Ἡγεμὼν προβάλη παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τούτου, παραχωρεῖται ἡ δύναμις εἰς τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα, ἔχον ὑπ' ὄψιν αὐτάς, νὰ κάμῃ ἅπαξ τὰς ἀνηκούσας βελτιώσεις.

Δ'. Ἡ προσωρινὴ Κυβέρνησις θέλει διατάξῃ διὰ ταῦτα νὰ γίνωσιν αἱ προπαρασκευαστικαὶ πράξεις, κατὰ τὸ ἄρθρ. 81 τοῦ Συντάγματος, διὰ νὰ ἐκλεχθῶσι, καὶ νὰ συνέλθωσιν οἱ Ἀντιπρόσωποι καὶ πρῶ τῆς προθεσμίας, τὴν ὁποίαν διορίζει τὸ Σύνταγμα.

Ε'. Ἰδιαιτέρον ψήφισμα θέλει κανονίσει τὰ καθήκοντα τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως.

ς'. Ἀντίγραφον τοῦ παρόντος Συντάγματος θέλει διακοινωθῆ εἰς τὴν ἐνεστῶσαν Κυβέρνησιν, διὰ νὰ δημοσιευθῆ διὰ τῶν τύπων καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν· τὸ δὲ πρωτότυπον θέλει ἐναποτεθῆ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Βουλῆς.

Ζ'. Τὸ παρὸν ψήφισμα νὰ καταχωρηθῆ εἰς τὸν Κώδικα τῶν ψηφισμάτων, καὶ νὰ δημοσιευθῆ διὰ τοῦ τύπου.

Ἐξεδόθη ἐν Ναυπλίῳ τὴν 15 Μαρτίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Δημήτριος Τζαμαδός.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος Λάμπρος Νάκος.

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν λοιπῶν Πληρεξουσίων)

Οἱ Γραμματεῖς } Σ. Παρθενόπουλος,  
Γ. Αἰνιάν.



## ΟΙ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΑΝΤΕΣ ΤΗΝ Ε. ΕΘΝΙΚΗΝ

## ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΠΑΗΡΕΞΟΥΣΙΟΙ.

- Πόλεως Ναυπλίου. Γεώργιος Μ. Αντωνόπουλος και Γεώργιος Άγαλόπουλος.
- Ἐπαρχίας Ναυπλίας. Ἄ. Μακρυποκάμισος και Δ. Θεοδώροπουλος.
- Ἄργους. Δ. Τζιόρης και Δ. Πετρόυκας.
- Κάτω Ναχαγέ. Γ. Ἰ. Οικονόμου και Σ. Μήτσας.
- Καρυταίνης. Θ. Κολοκοτρώνης, Δ. Πλαπούτας, Λ. Ροῦλός και Β. Π. Δημητρακόπουλος.
- Πατρῶν. Α. Παπαδόπουλος και Δ. Χρυσανθακόπουλος.
- Φαραρίου. Τ. Χρηστόπουλος και Π. Α. Ἀναγνωστόπουλος.
- Μορεμβασίας. Γ. Δεσποτόπουλος και Γ. Πάνου Ντρίβας.
- Μικρομάνης. Δ. Βασιλείου και Δ. Χρηστόπουλος.
- Ἐμπλακίων. Κ. Δικαῖος και Γ. Ἄ. Περωτής.
- Βοστίτσης. Δ. Ἰωάννου.
- Λεορταρίου. Νικήτας Σταματελόπουλος και Α. Σαραντόπουλος.
- Κορώνης. Ἰ. Ν. Καραπαύλου και Δ. Γ. Κυριακόπουλος.
- Κορίνθου. Γ. Σπυριδώνου, Ε. Καλαρᾶς, Ἰ. Γιουρούκος και Γ. Λῦκος.
- Δακεδαίμονος. Γ. Γιατράκος, Η. Ἀναγνωστόπουλος, Ἄ. Βραχνός και Σ. Παρθενόπουλος.
- Μεθώνης. Δ. Καληγόπουλος και Π. Διαμαντόπουλος.
- Νεοκάστρου. Χ. Οικονομίδης και Α. Τατόπουλος.
- Τριπολιτσᾶς. Ν. Σπηλιάδης και Κ. Μανέτας.
- Πύργου. Ἄ. Αὔγερινός και Λ. Βελαέτης.
- Νησίου. Π. Καλαμαριώτης και Κ. Νικολάου.
- Ἀρκαδίας. Α. Καραπατάς, Μ. Ἀναστασόπουλος, Ἄ. Παπατζώρης και Γ. Γκότσης.
- Καλαμάτας. Κ. Π. Κυριακός και Ἰ. Τζάννης.
- Καλαβρύτων. Σ. Θεοχαρόπουλος, Β. Πετιμεζᾶς και Μ. Κοῦκα.
- Ἄγιου Πέτρου. Π. Ζαφειρόπουλος και Α. Κονδάκης.
- Γαστούνης. Δ. Κλοκανᾶς, Χ. Σισίνης, Χ. Στεφανόπουλος και Ἄθανάσιος Παπαῖ.

Ὀπλων Πελοποννήσου. Ἀ. Μεταξᾶς, Ἀ. Παπασταθόπουλος, Κ. Μεταξᾶς, Γ. Λεχουρίτης καὶ Α. Ζαχαρόπουλος.

Ματρῆς. Ν. Πιεράκος καὶ Π. Πικουλάκης.

Κολοκυνθίου. Ν. Λιναρᾶς.

Ὀπλων Σπάρτης. Ἰ. Κορνῆλιος.

Ἀνδρουβίστης. Π. Μπουκουβαλέας Τρουπάκης καὶ Π. Σωτηρέας.

Μαλεβρίου. Π. Πετροπουλάκης, καὶ Π. Χαντζάκος.

Ζυγοῦ Σπάρτης. Π. Στυλιανέας καὶ Α. Λογοθέτης Μπαλαμπανόπουλος.

Μηλέας. Β. Γ. Κυβέλλος καὶ Ε. Δ. Ἰατρίδης.

Σταυροπηγίου. Γ. Κουμουνδουράκης καὶ Σ. Καπετανάκης.

Ἀνδρούσης. Γ. Τριανταφυλλόπουλος καὶ Α. Οἰκονομίδης.

Πράστοῦ. Γ. Γούλενος καὶ Γ. Μιχαλάκης.

Λεβαδιάς. Α. Νάκος, Α. Τσούτσου, Α. Γεωργαντᾶς καὶ Π. Ν. Λοιδορίκης.

Ξηρομέρου. Ν. Μαυρομαῆτης καὶ Κ. Γριβογεώργου.

Ναυπάκτου καὶ Βερετίκου. Ἀ. Ἀναγνωστόπουλος καὶ Ν. Εὐθυμίου.

Μεγαρίδος. Γ. Διδασκαλόπουλος καὶ Α. Στέφας.

Παροίκων Ἄρτης. Γ. Κ. Μόστρας καὶ Ἰ. Κομπότης.

Βοιότσης. Ἀ. Ἀρνῆς καὶ Ι. Χ. Λογοθέτου.

Μεσολογγίου. Κ. Ψωμάκης καὶ Γ. Ροῦτζος.

Ἀνατολικοῦ. Κ. Μπέλιας καὶ Κ. Τσάλας.

Γαλαξείδιου. Γ. Αἰνιάν.

Θηβῶν. Ν. Ἀντωνάδου καὶ Γ. Λάμπρου.

Μαλαυδρίου. Ἀ. Κατζικαπῆς καὶ Γ. Ματζιόρος.

Καρπενησιῶν. Γ. Γιολδάσης καὶ Κ. Τσάτσος.

Ταλαρτίου. Ε. Σπυριδωνός καὶ Φ. Παναγιώτου.

Ἀγράφων. Ἀ. Διδασκάλου, Ν. Θεοῦ, Δ. Α. Ψενδιωνίτης καὶ Κ. Γαλλῆς.

Παροίκων Σουλίου. Κίτζος Τζαβέλλας καὶ Ι. Σπύρου Μπαϊρακτάρης.

Ὀπλων Σουλίου. Γ. Πανομάρας καὶ Ν. Καραμέτζης.

Ἀποκούρου. Γ. Βασιλόπουλος καὶ Τ. Λεβέντης.

Ζυγοῦ Στερεᾶς Ἑλλάδος. Δ. Μακρῆς καὶ Ε. Τσιμπουράκης.



Παροίκων Ἀπροποτάμου. Μήτζίος Μπόμπορας.

Βάλτου. Γ. Ῥάγκος καὶ Γ. Γεροθανάση.

Παροίκων Ἡλείου. Κ. Ῥάδος, Γ. Σταύρου καὶ Δ. Τσα-  
κόπου.

Ὀπλων τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος. Ν. Πανοριάς καὶ Ἰ.  
Ῥούκης.

Παροίκων Ὀλύμπου καὶ τῶν 24 χωρίων Μαγνησίας.

Τ. Λάζου, Ἀ. Ἐλαιῶν, Γ. Γκριζάνος καὶ Θ. Σχινᾶς.

Παροίκων Μακεδορίας, Κασσάνδρας καὶ Ἐδέσσης. Π.

Ναουμ, Ἀ. Πάϊκος, Ν. Γούσιος καὶ Α. Ποπαδόπουλος.

Τήνου. Γ. Μαυρογένης, Ἰάκωβος Παξημάδης, Ἰω. Παξημάδης

καὶ Ἰ. Σαγρέδος.

Ἄνω Σύρας. Γ. Κουκούλας καὶ Α. Ῥέγκος.

Αἰγίνης. Γ. Λογιωτατίδης καὶ Κ. Λογοθέτης.

Παροίκων Χίου. Γ. Γλαράκης καὶ Α. Ῥαφαέλης.

Σπετσῶν. Θ. Χ. Ἰ. Μέξη, Β. Ν. Λαζάρου Ὀρλόφ, Κ.

Βάμπας καὶ Γ. Κούτζης.

Ψαρῶν. Ν. Χ. Δ. Κοτζιάς, Α. Γιαννίτζης, Γ. Κανάρης καὶ

Γ. Καλαφάτης.

Ἀμοργοῦ, Πολυκάρου καὶ Σικίτου. Ἰ. Βλαβιανὸς καὶ

Π. Ἀλαφοῦζος.

Κέας, Θερωῶν καὶ Σερίφου. Α. Σοφιανὸς καὶ Ν. Βάλ-

ληντας.

Μυκῶνου. Δ. Καμπάνης καὶ Ἰ. Μαυρογένης.

Σαλαμίνο. Α. Καρνέσης.

Πόρου. Γ. Σπύρου Κριεζή καὶ Κ. Α. Δουζίνας.

Νάξου. Μ. Μαρκοπολίτης καὶ Μ. Δαμιράλης.

Σαντορίνης. Α. Μ. Λαγκαδάς καὶ Ἀ. Λαγκαδάς.

Πάρου. Ἐ. Χαμάρτος καὶ Π. Δ. Δημητρακόπουλος.

Σίφνου, Μήλου καὶ Κιμῶλου. Ν. Χρυσόγελος καὶ Π.

Ταταράκης.

Σκοπέλου καὶ Σκιαθου. Γ. Γεωργάρας καὶ Ἀ. Μπονάκης.





ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ



007000050567